

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 173

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 5 martie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 705 din 15 noiembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4), (5) și (6), art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său.....	2-6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
105. — Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Cluj de către domnul Danci Ioan-Alin	7
106. — Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Giurgiu de către domnul Moțan Gogu	7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.663/2018. — Ordin al ministrului economiei pentru organizarea și funcționarea Comitetului ministerial pentru situații de urgență din cadrul Ministerului Economiei	8-12
ACTE ALE COLEGIULUI PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA	
1. — Hotărâre pentru aprobarea normelor privind competențele profesionale, educația, formarea și atestarea profesională ale psihologilor cu drept de liberă practică	13-31
ACTE ALE FONDULUI DE GARANTARE A DEPOZITELOR BANCARE	
1. — Regulament pentru modificarea Regulamentului nr. 2/2016 privind determinarea și plata contribuțiilor la Fondul de garantare a depozitelor bancare în funcție de gradul de risc	32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 705**

din 15 noiembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4), (5) și (6), art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4), (5) și (6), art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. din București în Dosarul nr. 14.023/301/2016 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 641D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că instanța constituțională s-a pronunțat în prealabil asupra unor critici similare celor formulate în prezenta cauză și, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba soluțiile adoptate de Curte, se impune menținerea jurisprudenței.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 8 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 14.023/301/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4), (5) și (6), art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.** Excepția a fost ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. din București, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate în baza dispozițiilor Legii nr. 77/2016.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție. Astfel, se apreciază că Legea nr. 77/2016 nu protejează și consumatorii care au contractat un credit care depășea echivalentul în lei al sumei de 250.000 euro, calculată la cursul de schimb al BNR din ziua încheierii contractului de credit. Astfel, un consumator care a contractat un credit de 250.001 euro nu va putea

beneficia de dispozițiile Legii nr. 77/2016, cu toate că acesta s-ar afla într-o situație sensibil diferită față de un consumator care a contractat un credit în cuantum de 250.000 euro.

6. Or, în considerarea jurisprudenței Curții Constituționale, o astfel de împrejurare este contrară principiului constituțional al egalității în drepturi, instituit de art. 16 din Constituție, ca urmare a faptului că de prevederile Legii nr. 77/2016 nu beneficiază și persoanele care se află în situații sensibil diferite față de cele care se bucură de tratamentul acestei reglementări, dispozițiile art. 1 și art. 4 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 77/2016 fiind, din această perspectivă, contrare dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

7. De asemenea, se susține că dispozițiile de lege criticate contravin art. 1 alin. (5) și art. 53 din Constituție, având în vedere că din analiza art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 se poate observa că există posibilitatea aplicării procedurii de dare în plată inclusiv în cazul în care consumatorul a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă contra debitorului. Astfel, în măsura în care este demarată executarea silită împotriva debitorului, iar în urma vânzării prin licitație publică a imobilului ipotecat rezultă un preț inferior al creanței puse în executare, procedura executării silite continuă până la recuperarea integrală a debitului restant.

8. Se susține că art. 5 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 este neconstituțional, deoarece prin interpretări contradictorii s-ar putea ajunge la concluzia ca notificările emise în baza acestuia să fie anulate pentru lipsa condițiilor de formă, ceea ce încalcă principiul proporționalității.

9. Se arată că, prin derogare de la dispozițiile generale ale Codului civil, dispozițiile speciale ale Legii nr. 77/2016 prevăd că operațiunea dării în plată se poate realiza fără consimțământul creditorului, lăsând această procedură la opțiunea debitorului și limitând astfel caracterul contractual al dării în plată. Astfel, prin această procedură se instituie în sarcina creditorului o serie de obligații suplimentare, atât în vederea recuperării sumei împrumutate, cât și cele derivând din calitatea de proprietar al bunului dobândit prin efectul operațiunii de dare în plată.

10. Se afirmă că nimeni nu poate fi ținut să dobândească dreptul de proprietate asupra unui imobil contrar voinței sale. Or, în situația de față, banca este obligată să dobândească dreptul de proprietate asupra imobilului prin simpla manifestare de voință din partea debitorului, cu îndeplinirea condițiilor prevăzute în Legea nr. 77/2016. Astfel, pe această cale se schimbă și natura bunului care făcea obiectul obligației debitorului de restituire a sumei împrumutate, respectiv din plata unor sume de bani în transmiterea dreptului de proprietate asupra unei construcții.

11. Se susține că dispozițiile de lege criticate sunt de natură să încalce principiile economiei de piață bazate pe libera

inițiativă și concurență, împiedicând realizarea unor drepturi de care banca beneficiază în temeiul contractelor de credit, aducând atingere scopului final de creare și menținere a condițiilor economiei de piață, singura în măsură să asigure creșterea calității vieții, și, în egală măsură, sunt de natură să afecteze concurența pe piața imobiliară și să denatureze tranzacțiile imobiliare.

12. Referitor la art. 11 din Legea nr. 77/2016, se consideră că această normă dispune că noua reglementare se aplică și contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, încălcându-se principiul neretroactivității legii prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituția României.

13. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Astfel, din perspectiva respectării accesibilității și predictibilității legii, pe care le impune principiul constituțional al legalității, instanța apreciază că este susceptibil de a fi afectat principiul securității raporturilor juridice atât prin posibilitatea retroactivării legii în alte situații decât cele prevăzute limitativ de Legea fundamentală, cât și prin intervenirea de către legiuitor în raporturile contractuale dintre părți. În plus, procedura dării în plată instituită prin Legea nr. 77/2016 produce o ingerință în drepturile creditorului și care nu este proporțională cu scopul urmărit.

14. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4), (5) și (6), art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016. Însă din examinarea notelor scrise depuse de autoarea excepției în motivarea criticii rezultă că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile Legii nr. 77/2016, în ansamblul său. Prin urmare, Curtea va supune controlului de constituționalitate dispozițiile art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4), (5) și (6), art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său. Dispozițiile legale criticate punctual au următorul cuprins:

— Art. 1: „(1) *Prezenta lege se aplică raporturilor juridice dintre consumatori și instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancale sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor.*

(2) *Consumatori sunt persoanele definite de Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legea*

nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) *Dispozițiile prezentei legi se aplică și în cazul în care creanța creditorului izvorând dintr-un contract de credit este garantată cu fideiusiunea și/sau solidaritatea unuia sau mai multor codebitori sau coplătitori.*

(4) *Prevederile prezentei legi nu se aplică creditelor acordate prin programul «Prima casă», aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2009 privind unele măsuri în vederea implementării programului «Prima casă», aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 368/2009, cu modificările și completările ulterioare”;*

— Art. 3: „*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, consumatorul are dreptul de a i se stinge datoriile izvorâte din contractele de credit cu tot cu accesorii, fără costuri suplimentare, prin darea în plată a imobilului ipotecat în favoarea creditorului, dacă în termenul prevăzut la art. 5 alin. (3) părțile contractului de credit nu ajung la un alt acord.”;*

— Art. 4: „(1) *Pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții:*

a) *creditorul și consumatorul fac parte din categoriile prevăzute la art. 1 alin. (1), astfel cum acestea sunt definite de legislația specială;*

b) *cuantumul sumei împrumutate, la momentul acordării, nu depășea echivalentul în lei al 250.000 euro, sumă calculată la cursul de schimb publicat de către Banca Națională a României în ziua încheierii contractului de credit;*

c) *creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință sau, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință;*

d) *consumatorul să nu fi fost condamnat printr-o hotărâre definitivă pentru infracțiuni în legătură cu creditul pentru care se solicită aplicarea prezentei legi.*

(2) *În situația în care executarea obligațiilor asumate prin contractul de credit a fost garantată cu două sau mai multe bunuri, în vederea aplicării procedurii prevăzute de prezenta lege debitorul va oferi în plată toate bunurile ipotecate în favoarea creditorului.”;*

— Art. 5: „(1) *În vederea aplicării prezentei legi, consumatorul transmite creditorului, prin intermediul unui executor judecătoresc, al unui avocat sau al unui notar public, o notificare prin care îl informează că a decis să îi transmită dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotecar, detaliind și condițiile de admisibilitate a cererii, astfel cum sunt reglementate la art. 4.*

(2) *Notificarea prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă și stabilirea unui interval orar, în două zile diferite, în care reprezentantul legal sau convențional al instituției de credit să se prezinte la un notar public propus de debitor în vederea încheierii actului translativ de proprietate, prin care se stinge orice datorie a debitorului, principal, dobânzi, penalități, izvorând din contractul de credit ipotecar, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi.*

(3) *Prima zi de convocare la notarul public nu poate fi stabilită la un termen mai scurt de 30 de zile libere, perioadă în care se suspendă orice plată către creditor, precum și orice procedură judiciară sau extrajudiciară demarată de creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia îndreptată împotriva consumatorului sau a bunurilor acestuia.*

(4) *Cu cel puțin 3 zile libere înainte de prima zi de convocare la notarul public, părțile transmit acestuia informațiile și înscrisurile necesare încheierii actului de dare în plată.*

(5) *Toate costurile notariale și, după caz, ale executorului judecătoresc sau ale avocatului se suportă de către debitor.*”;

— Art. 6: „(1) *De la data primirii notificării prevăzute la art. 5 se suspendă dreptul creditorului de a se îndrepta împotriva codebitorilor, precum și împotriva garanțiilor personali sau ipotecari.*”;

— Art. 7: „(4) *Până la soluționarea definitivă a contestației formulate de creditor se menține suspendarea oricărei plăți către acesta, precum și a oricărei proceduri judiciare sau extrajudiciare demarate de creditor sau de persoanele care se subrogă în drepturile acestuia împotriva debitorului.*

(5) *În situația în care se admite contestația formulată de creditor, părțile vor fi puse în situația anterioară îndeplinirii demersurilor prevăzute de prezenta lege.*

(6) *În termen de 10 zile de la data respingerii definitive a contestației, creditorul are obligația să se prezinte, în conformitate cu notificarea prealabilă a debitorului, la notarul public indicat în cuprinsul acesteia. Dispozițiile art. 5 alin. (4) sunt aplicabile atât în vederea transmiterii informațiilor și a înscrisurilor, cât și în vederea stabilirii datei exacte a semnării actului de dare în plată.*”;

Art. 8: „(1) *În situația în care creditorul nu se conformează dispozițiilor prevăzute de prezenta lege, debitorul poate cere instanței să pronunțe o hotărâre prin care să se constate stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor.*

(2) *Cererea se judecă cu celeritate, cu citarea părților, de către judecătoria în circumscripția căreia domiciliază debitorul.*

(3) *Până la soluționarea definitivă a cererii prevăzute la alin. (1) se menține suspendarea oricărei plăți către creditor, precum și a oricărei proceduri judiciare sau extrajudiciare demarate de creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia împotriva debitorului.*

(4) *Acțiunea prevăzută de prezentul articol este scutită de plata taxei judiciare de timbru.*

(5) *Dreptul de a cere instanței să constate stingerea datoriilor izvorâte din contractele de credit aparține și consumatorului care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă contra debitorului.*”;

— Art. 10: „(1) *La momentul încheierii contractului translativ de proprietate, respectiv de la data pronunțării hotărârii judecătorești definitive, potrivit prevederilor art. 8 sau, după caz, ale art. 9, va fi stinsă orice datorie a debitorului față de creditor, acesta din urmă neputând solicita sume de bani suplimentare.*

(2) *De dispozițiile prezentului articol beneficiază și codebitorul sau fideiutorul care a garantat obligația debitorului principal.*”;

— Art. 11: „*În vederea echilibrării riscurilor izvorând din contractul de credit, precum și din devalorizarea bunurilor imobile, prezenta lege se aplică atât contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, cât și contractelor încheiate după această dată.*”

18. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind statul de drept, ale art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 15 privind universalitatea, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, ale art. 45 privind libertatea economică, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 135 referitor la economie.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în ceea ce privește o parte dintre dispozițiile legale criticate, nu sunt respectate condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate, a căror existență rezultă din dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]*”, precum și din dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”.

20. Autoarea excepției a invocat neconstituționalitatea art. 11 din Legea nr. 77/2016, fără să se raporteze în mod distinct la cele două ipoteze ale acestuia. Se reține că, potrivit primei teze a acestuia, dispozițiile Legii nr. 77/2016 se aplică și contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, iar, potrivit celei de-a doua teze a art. 11, Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate după data intrării sale în vigoare. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, întrucât acestea vizează contracte încheiate după intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016.

21. Curtea reține că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, a constatat că sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 este neconstituțională și că prevederile din art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale în măsura în care instanța judecătorească verifică condițiile referitoare la existența impreviziunii.

22. Întrucât, în prezenta cauză, sesizarea Curții Constituționale a fost realizată ulterior publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016 și având în vedere faptul că, în cauză, contractul de credit a fost încheiat sub imperiul noului Cod civil, la data de 4 martie 2016, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3), (5), (6) și art. 8 alin. (1)—(4) din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă, având în vedere și faptul că autoarea excepției de neconstituționalitate critică exact înțelesul normelor legale care a fost exclus din cadrul constituțional. De asemenea, raportat la decizia precitată, și excepția de neconstituționalitate privind sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din cuprinsul art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992.

23. Prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017, paragraful 28, Curtea a statuat că Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 este o decizie interpretativă, așa încât, atunci când criticile de neconstituționalitate a unei norme juridice privesc un înțeles sau înțelesuri ale acesteia care se bucură, în continuare, de prezumția de constituționalitate și care nu au fost excluse din cadrul constituțional prin decizia interpretativă, este evident că instanța constituțională este competentă să analizeze fondul excepției de neconstituționalitate (a se vedea și Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 8 august 2017, paragraful 48).

24. Astfel, în ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a reținut că „*indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data*

de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei impreviziunii, în temeiul art. 969 și art. 970. Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei impreviziunii la nivelul contractului de credit, prevederile acesteia nu retroactivează” [paragraful 115].

25. Cu privire la critica raportată la art. 16 din Constituție, referitor la principiul egalității, Curtea a reiterat jurisprudența sa constantă potrivit căreia noțiunea fundamentală de egalitate în fața legii nu presupune că stabilirea unui tratament juridic diferențiat unor situații distincte este discriminatorie. Dimpotrivă, în acest fel se asigură deplina respectare a acestui principiu constituțional fundamental. Astfel, în Decizia nr. 192 din 31 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 21 iunie 2005, Curtea a precizat că „egalitatea în fața legii și a autorităților publice, consacrată cu titlu de principiu de art. 16 alin. (1) din Constituție, își găsește aplicare doar atunci când părțile se găsesc în situații identice sau egale, care impun și justifică același tratament juridic și deci instituirea aceluiași regim juridic. *Per a contrario*, când acestea se află în situații diferite, regimul juridic aplicabil fiecăreia nu poate fi decât diferit, soluție legislativă care nu contravine, ci, dimpotrivă, decurge logic din chiar principiul enunțat”. Curtea reține că deosebirile obiective dintre categoria profesioniștilor și cea a consumatorilor sunt suficient de relevante și semnificative încât să justifice opțiunea legiuitorului de a le aplica un regim juridic distinct.

26. Cu referire la criticile prevederilor Legii nr. 77/2016 formulate din perspectiva încălcării art. 45 și art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, Curtea reține, în plus față de ceea ce reiese din considerentele Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, că însuși textul art. 45 din Constituție dispune că accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate în condițiile legii. Or, dispozițiile criticate din Legea nr. 77/2016 se pot încadra în această categorie — în condițiile legii — legiuitorul constituant însuși acordându-i legiuitorului ordinar prerogativa de a stabili condițiile exercitării accesului liber al persoanei la o activitate economică, precum și pe cel al liberei inițiative. De altfel, Curtea Constituțională a stabilit în Decizia nr. 282 din 8 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 16 iulie 2014, că „principiul libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor” [paragraful 16].

27. Prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 108, Curtea a statuat că „Legea nr. 77/2016 reglementează situații specifice care nu se referă la regimul general al proprietății, în sensul că vizează doar o modalitate de executare a unor obligații derivate din contractul de credit în ipoteza intervenirii impreviziunii. Chiar dacă aplicarea Legii nr. 77/2016 are drept efect un transfer de proprietate, acest lucru nu semnifică faptul că legea în sine reglementează regimul general al proprietății, sintagmă ce vizează cadrul general al proprietății în România, și nu orice transfer al dreptului de proprietate ca urmare a aplicării unor instituții de drept civil. În concordanță cu jurisprudența sa (Decizia nr. 5 din 14 iulie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 22 iulie 1992), Curtea constată că regimul juridic general al proprietății, publică sau privată, vizează, ca esență, cele trei elemente ale dreptului de proprietate: posesia, folosința, dispoziția, fiind preponderent un regim de drept privat. Regimul proprietății și al dreptului de proprietate, și încă la nivel general, reprezintă o realitate juridică

care guvernează raporturile juridice de o valoare socială semnificativă ce reclamă reglementarea prin-o lege organică, pe când regulile specifice pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate reprezintă o altă realitate juridică, de o importanță mai mică, putând fi stabilită prin legi ordinare sau, după caz, prin ordonanțe. De altfel, legiuitorul a mai adoptat reglementări care au un impact asupra dreptului de proprietate prin intermediul unor legi ordinare, cum ar fi Codul de procedură fiscală (Legea nr. 207/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015) care, în art. 348, reglementează confiscările dispuse potrivit legii. Prin urmare, Curtea constată că această critică de neconstituționalitate extrinsecă este neîntemeiată”.

28. Referitor la dispozițiile art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016, prin Decizia nr. 701 din 7 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 25 ianuarie 2018, paragrafele 22—35, Curtea a respins, ca neîntemeiată, critica de neconstituționalitate a acestor norme. Astfel, analizând și coroborând prevederile Legii nr. 77/2016 cu cele ale noului Cod civil, Curtea a observat că, în realitate, prin sintagma „*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil*”, Legea nr. 77/2016 a instituit o situație particulară pentru contractele încheiate între consumatori și instituțiile de credit, în sensul că, pentru acestea, instanța de judecată, verificând îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 4 din lege și constatând aplicabilă instituția impreviziunii, dispune darea în plată a imobilului ipotecat, cu consecința ștergerii tuturor datoriilor consumatorului, însă numai în condițiile art. 3 din Legea nr. 77/2016, astfel cum au fost conturate prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016. Darea în plată la care se face referire în art. 3 din Legea nr. 77/2016 este o dare în plată forțată, fiind condiționată doar de îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 4 din lege și de constatarea de către instanță a situației extraordinare care justifică aplicarea impreviziunii, desigur, în interpretarea obligatorie dată prevederilor sale prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016. Curtea a mai observat că art. 1.492, cu denumirea marginală — *Darea în plată* — din noul Cod civil, nu are relevanță în cauză, acesta aplicându-se oricărui tip de contract reglementat ca atare de dreptul comun. Legea nr. 77/2016 fiind însă o lege specială, care reglementează strict raporturile dintre instituțiile de credit și consumatori, persoane fizice, derogă, în mod evident, de la prevederile noului Cod civil, pe de o parte, de la art. 1.271 alin. (2) lit. b) teza a doua, în ceea ce privește dreptul și competența exclusivă a instanței de a dispune încetarea contractului, la momentul și în condițiile pe care le stabilește, și, pe de altă parte, instituția prevăzută la art. 1.492 nu are nicio incidență cu dispozițiile Legii nr. 77/2016. În acest context, Curtea a reiterat cele statuate prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 119, respectiv faptul că singura interpretare care se subsumează cadrului constituțional în ipoteza unei reglementări generale a impreviziunii în executarea contractelor de credit este cea potrivit căreia instanța judecătorească, în lipsa acordului dintre părți, are competența și obligația să aplice impreviziunea în cazul în care constată că sunt îndeplinite condițiile existenței acesteia.

29. Prin Decizia nr. 94 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 4 august 2017, Curtea constată că, reglementând procedura dării în plată, ca expresie a impreviziunii contractuale, legiuitorul, prin art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de

credit. Curtea a constatat că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului, pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată care este menită să împiedice ruina iminentă a debitorului, înlăturând efectele negative asupra patrimoniului acestuia în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Este o măsură provizorie prin natura sa, întrucât, în cazul în care este admisă contestația creditorului, debitorul obligației va trebui să execute în continuare contractul de credit, plata sumelor de bani aferente perioadei de suspendare urmând a fi reluată. Mai mult, Curtea a reținut că, în condițiile în care instanța judecătorească admite contestația formulată de profesionist, prestațiile bănești datorate în temeiul contractului de credit trebuie executate întocmai, creditorul obligației, în acest caz, având dreptul și la repararea prejudiciului în măsura în care instanța judecătorească a constatat reaua-credință a debitorului în exercitarea dreptului său la notificarea prevăzută de art. 5 din Legea nr. 77/2016.

30. În fine, referitor la prevederile art. 11 teza întâi, prin raportare la celelalte dispoziții ale Legii nr. 77/2016, Curtea a reținut că toate considerentele anterioare sunt aplicabile *mutatis mutandis*. În plus, reiterează cele reținute în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 cu privire la criticile aduse din perspectiva art. 44 din Constituție privind dreptul de proprietate privată: „Curtea reține că în jurisprudența sa (a se vedea Decizia nr. 270 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 28 iulie 2014, paragraful 19) a statuat că, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate. De principiu, aceste limite au în vedere obiectul dreptului de proprietate și atributele acestuia și se instituie în vederea apărării intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale altor persoane, esențial fiind ca prin aceasta să nu fie anihilat complet dreptul de proprietate (în acest sens a se vedea și Decizia nr. 19

din 8 aprilie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 24 mai 1993). De asemenea, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 59 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 9 martie 2004, că, în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind, astfel, niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Așadar, textul art. 44 din Constituție cuprinde expres, în cadrul alin. (1), o dispoziție specială în temeiul căreia legiuitorul are competența de a stabili conținutul și limitele dreptului de proprietate, inclusiv prin introducerea unor limite vizând atributele dreptului de proprietate. În aceste condiții, Curtea reține că dreptul de proprietate nu este un drept absolut, ci poate fi supus anumitor limitări, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție; însă, limitele dreptului de proprietate, indiferent de natura lor, nu se confundă cu însăși suprimarea dreptului de proprietate. Statul protejează dreptul de proprietate în condițiile exercitării sale cu bună-credință (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 245 din 19 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 20 iulie 2016, paragrafele 59—60). Dreptul de proprietate al instituțiilor de credit nu cunoaște nicio limitare în condițiile impreviziunii, adaptarea/încetarea contractelor neînsemnând nici măcar limitarea dreptului de proprietate”. Prin urmare, pentru argumentele expuse, Curtea respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a art. 11 teza întâi raportat la celelalte prevederi ale Legii nr. 77/2016.

31. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi în privința excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, și cu unanimitate de voturi în privința celorlalte dispoziții din Legea nr. 77/2016,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a art. 11 teza întâi raportat la prevederile art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și alin. (5)—(6) și ale art. 8 din Legea nr. 77/2016, precum și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua și a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*”, cuprinsă în art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. din București în Dosarul nr. 14.023/301/2016 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la celelalte prevederi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și legea în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare în condiţiile legii, a funcţiei publice de subprefect al judeţului Cluj de către domnul Danci Ioan-Alin

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), art. 89 alin. (21) şi ale art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată, cu modificările şi completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Danci Ioan-Alin exercită, cu caracter temporar, prin detaşare în condiţiile legii, funcţia publică de subprefect al judeţului Cluj.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

Bucureşti, 27 februarie 2019.

Nr. 105.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare în condiţiile legii, a funcţiei publice de subprefect al judeţului Giurgiu de către domnul Moţan Gogu

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), art. 89 alin. (21) şi ale art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată, cu modificările şi completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Moţan Gogu exercită, cu caracter temporar, prin detaşare în condiţiile legii, funcţia publică de subprefect al judeţului Giurgiu.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

Bucureşti, 27 februarie 2019.

Nr. 106.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI

ORDIN

pentru organizarea și funcționarea Comitetului ministerial pentru situații de urgență din cadrul Ministerului Economiei

În baza prevederilor:

- art. 9 și art. 15 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare;
- Regulamentului-cadru privind structura organizatorică, atribuțiile, funcționarea și dotarea comitetelor și centrelor operative pentru situații de urgență, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.491/2004, cu modificările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc;
- Hotărârii Guvernului nr. 762/2008 pentru aprobarea Strategiei naționale de prevenire a situațiilor de urgență;
- Referatului de aprobare a proiectului de ordin al ministrului economiei pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comitetului ministerial pentru situații de urgență din cadrul Ministerului Economiei nr. 31.220/IR din 6.11.2018, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 27/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei emite următorul ordin:

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Comitetul ministerial pentru situații de urgență din cadrul Ministerului Economiei, denumit în continuare *Comitetul ministerial*, este un organism interinstituțional de sprijin al managementului tipurilor de risc generatoare de situații de urgență din domeniul de responsabilitate și face parte din Sistemul național pentru managementul situațiilor de urgență.

(2) Comitetul ministerial se constituie și funcționează sub conducerea ministrului economiei, care este președintele acestuia.

(3) În cazul în care președintele Comitetului ministerial nu poate participa, lucrările acestuia sunt conduse în calitate de vicepreședinte de către secretarul de stat căruia i-au fost delegate atribuțiile gestionării situațiilor de urgență sau, dacă acesta nu există, de către secretarul de stat coordonator al domeniului în care a apărut situația de urgență.

(4) Comitetul ministerial nu are personalitate juridică.

Art. 2. — În aplicarea prevederilor legale în vigoare, Comitetul ministerial emite hotărâri care se aplică de către personalul Ministerului Economiei unităților aflate în subordine, coordonare sau sub autoritatea acestuia, așa cum sunt definite în art. 8 alin. (1) și art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 27/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, cu modificările și completările ulterioare, denumite în continuare *structuri*.

Art. 3. — (1) Comitetul ministerial, în calitate de autoritate responsabilă cu rol principal, coordonează managementul următoarelor tipuri de risc generatoare de situații de urgență:

a) accidente, avarii, explozii și incendii în industrie, inclusiv prăbușiri de teren cauzate de exploatarea miniere sau alte activități tehnologice;

b) accidente, avarii, explozii și incendii în activități de transport și depozitare de produse periculoase pentru următoarele riscuri asociate: accidente majore cu implicații pe amplasament și accidente cu produse periculoase pe timpul activității de transport.

(2) Comitetul ministerial, în calitate de autoritate responsabilă cu rol secundar, asigură conform domeniului de activitate

participarea structurilor Ministerului Economiei la îndeplinirea următoarelor funcții de sprijin:

- a) înștiințare, avertizare și alarmare;
- b) recunoaștere și cercetare;
- c) comunicații și informatică;
- d) descarcerare, deblocare căi de acces;
- e) neutralizarea materialelor periculoase/explozive/radioactive;
- f) asigurarea transportului;
- g) efectuarea depoluării și decontaminării chimice, biologice, radiologice și nucleare (CBRN);
- h) restabilirea stării provizorii de normalitate.

Art. 4. — Activitățile specifice cu rol principal îndeplinite de structurile Ministerului Economiei în cadrul funcțiilor de sprijin sunt:

- a) căutare-salvare persoane blocate în galerii miniere, prin operatorii economici de profil, împreună cu Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și Ministerul Energiei;
- b) asigurarea energiei pentru obiectivele critice de răspuns la urgență, refacerea operativă a avariilor produse în rețelele de transport și distribuție a energiei electrice, precum și refacerea operativă a avariilor produse în rețelele de transport și distribuție a gazelor naturale, împreună cu Ministerul Energiei.

Art. 5. — Activitățile specifice cu rol secundar îndeplinite de structurile Ministerului Economiei în cadrul funcțiilor de sprijin sunt:

1. prin Agenția Nucleară și pentru Deșeuri Radioactive:
 - a) asigurarea informării, înștiințării și alarmării în cel mai scurt timp posibil a autorităților centrale și Centrului Operațional de Comandă al Guvernului despre o situație/stare/eveniment care poate să apară pe teritoriul României sau al altor state învecinate, cu potențial de risc radiologic pentru mediu sau populația României;
 - b) asigurarea informării în timp real cu privire la integritatea structurii critice, a barierelor biologice, a inventarului și disponibilității materialelor radiologice cu caracter de deșeu radioactiv conținute în infrastructurile critice deținute de instituțiile/companiile care exploatează reactoare energetice de putere și/sau de cercetare, instalații și echipamente nucleare și/sau radiologice din medicină, agricultură, industrie etc.;
 - c) recunoașterea și cercetarea containerelor/incintelor, zonelor populate sau nepopulate și identificarea zonelor cu nivel ridicat de radioactivitate sau cu potențial contaminat radiologic;
 - d) identificarea substanțelor sau obiectelor care sunt radioactive în vederea containerizării și îndepărtării din zonă;

e) asigurarea condițiilor privind restabilirea stării provizorii de normalitate pe perioada situației de urgență generate de incidentul sau accidentul nuclear și/sau de urgență radiologică: autoritățile centrale care au în subordine/coordonare instituții/companii care dețin/exploatează reactori energetici de putere și/sau de cercetare, instalații și echipamente nucleare și/sau radiologice prin intermediul specialiștilor din instituții/companii;

f) asigurarea condițiilor privind refacerea provizorie a infrastructurilor critice care conțin deșeuri radioactive și/sau combustibil ars, a condițiilor pentru limitarea scurgerilor/împrăștierii/dispersiei în mediu a substanțelor/materialelor radioactive cu caracter de deșeu, implicate în incident și aflate în stare de depozitare, transport sau tranzitare a teritoriului României;

g) asigurarea condițiilor pentru refacerea barierelor biologice, recaracterizare și recontainerizare, precum și depozitare interimară în condiții de securitate nucleară a substanțelor/materialelor radioactive cu caracter de deșeu implicate în incident;

2. prin operatorii economici de specialitate:

a) aplicarea măsurilor de limitare a dispersării substanțelor poluante sau contaminatoare pentru asigurarea protecției populației surprinse în zona afectată (operatorii economici care produc substanțe ce pot produce poluări și care au obligația realizării măsurilor de decontaminare);

b) sprijinirea autorităților locale pentru asigurarea transportului animalelor și bunurilor evacuate;

c) efectuarea depoluării CBRN;

d) supravegherea gradului de contaminare, evaluarea efectelor și depoluarea, în caz de poluare marină și costieră.

CAPITOLUL II

Funcționarea Comitetului ministerial

Art. 6. — (1) Comitetul ministerial își desfășoară activitatea în baza planului anual elaborat de Secretariatul tehnic permanent asigurat de Centrul operativ pentru situații de urgență al Ministerului Economiei, denumit în continuare *Centru operativ*, structură organizată la nivel de serviciu cu activitate permanentă.

(2) Comitetul ministerial se întrunește semestrial în ședințe ordinare, la convocarea președintelui.

(3) Comitetul ministerial poate fi convocat, ori de câte ori situația o impune, de către ministrul economiei în calitate de președinte, la propunerea secretarului de stat care coordonează Direcția industria de apărare, pe baza analizei situației operative.

(4) Situațiile potențiale de convocare a Comitetului ministerial în domeniul de activitate sunt cele care apar ca urmare a propagării riscurilor prevăzute la art. 3 și care pot produce/produc efecte distructive, pierderi de vieți omenești și/sau pagube materiale semnificative, înregistrate la nivel regional sau național, și, după caz, pentru îndeplinirea funcțiilor de sprijin, conform anexelor nr. 1, 2 și 3 la Hotărârea Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc.

(5) La ședințele Comitetului ministerial participă, la invitația președintelui, reprezentanți ai altor ministere și instituții publice centrale, precum și ai unor operatori economici sau organizații neguvernamentale, care îndeplinesc funcții de sprijin în prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență.

Art. 7. — (1) Ședințele Comitetului ministerial se desfășoară în prezența majorității membrilor sau a înlocuitorilor desemnați.

(2) Ordinea de zi se stabilește de președinte, pe baza propunerilor membrilor Comitetului ministerial. Cu cel puțin 5 zile înainte de desfășurarea ședințelor, atunci când situația permite, ordinea de zi, data și locul de desfășurare sunt aduse la cunoștința membrilor de către Secretariatul tehnic permanent.

(3) Materialele care urmează a fi analizate în ședințele Comitetului ministerial se vor depune la Secretariatul tehnic permanent pentru multiplicare și difuzare în timp util, cu cel puțin 10 zile înainte de desfășurarea acestora.

Art. 8. — (1) Hotărârile Comitetului ministerial se adoptă cu votul a două treimi din numărul membrilor prezenți, cu excepția punerii în aplicare a planului de evacuare în situații de urgență, care se face în baza deciziei președintelui Comitetului ministerial.

(2) Consultanții Comitetului ministerial și invitații nu au drept de vot.

(3) Dezbaterile pe marginea materialelor prezentate și analizate în ședințele Comitetului ministerial se consemnează de către Secretariatul tehnic permanent, care întocmește și proiectul de hotărâre.

Art. 9. — Hotărârea Comitetului ministerial se transmite structurilor interesate pentru punerea în aplicare.

Art. 10. — Lucrările Comitetului ministerial se desfășoară în spații special amenajate, puse la dispoziție de Ministerul Economiei, la sediul situat în Calea Victoriei nr. 152, sectorul 1, București.

CAPITOLUL III

Atribuțiile președintelui, vicepreședintelui, membrilor, consultanților și Secretariatului tehnic permanent

Art. 11. — Comitetul ministerial asigură îndeplinirea atribuțiilor principale prevăzute la art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare, și la pct. XIII subpct. 1 lit. a) din Strategia națională de prevenire a situațiilor de urgență, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 762/2008.

Art. 12. — (1) Componenta Comitetului ministerial este prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Persoanele din componenta Comitetului ministerial au următoarele atribuții principale:

a) președintele:

1. hotărăște convocarea Comitetului ministerial;

2. stabilește ordinea de zi și conduce ședințele acestuia;

3. semnează hotărârile, planurile, programele, regulamentele și măsurile adoptate;

4. semnează avizele, acordurile, împuternicirile, protocoalele și proiectele de acte normative;

5. prezintă în ședințele Comitetului național pentru situații speciale de urgență propunerile Comitetului ministerial;

6. asigură gestionarea tipurilor de risc specifice și îndeplinirea funcțiilor de sprijin stabilite în competență;

7. aprobă planurile operative elaborate la nivelul Ministerului Economiei și planul pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare necesare gestionării situațiilor de urgență;

8. conduce și coordonează, prin Centrul operativ, participarea structurilor Ministerului Economiei la acțiunile de limitare și înlăturare a urmărilor situațiilor de urgență;

9. analizează situațiile de urgență create, ia măsuri pentru aplicarea hotărârilor Guvernului, Consiliului Suprem de Apărare a Țării și Comitetului național pentru situații speciale de urgență din domeniul de competență al Ministerului Economiei și emite ordine/dispoziții către structurile proprii privind modul de acțiune al acestora;

10. hotărăște, în baza propunerilor prezentate de membrii Comitetului ministerial, modul de folosire a efectivelor și mijloacelor de care dispun unitățile/structurile ce îndeplinesc misiuni specifice în situații de urgență și, la nevoie, asigură sprijinul acestora;

b) vicepreședintele:

1. îndeplinește atribuțiile președintelui în lipsa acestuia, precum și pe cele ce îi revin ca membru al Comitetului ministerial;

2. aprobă procedurile elaborate de Centrul operativ în domeniul de referință;

c) membrii:

1. participă la ședințele Comitetului ministerial;

2. prezintă informații și puncte de vedere;

3. informează operativ personalul propriu asupra problemelor dezbătute, concluziilor rezultate, hotărârilor și măsurilor adoptate;

4. urmăresc aplicarea acestora în domeniile de competență;

5. mențin legătura permanentă cu Centrul operativ;

6. fac propuneri cu privire la modul de folosire a efectivelor și mijloacelor de care dispun unitățile/structurile subordonate/coordonate ce îndeplinesc misiuni specifice în situații de urgență;

7. conduc activitatea de intervenție a structurilor aflate în subordonare/coordonare;

d) consultanții:

1. participă la ședințele Comitetului ministerial;

2. consiliază membrii acestuia asupra problemelor operative, tehnice și de specialitate;

3. asigură documentarea tehnică de specialitate pentru tipurile de riscuri gestionate și sprijină Secretariatul tehnic permanent în elaborarea documentelor de lucru pentru Comitetul ministerial.

Art. 13. — (1) Secretariatul tehnic permanent are următoarele atribuții specifice:

a) gestionează documentele Comitetului ministerial;

b) asigură convocarea Comitetului ministerial și transmiterea ordinii de zi;

c) primește și pregătește materialele pentru ședințele Comitetului ministerial și asigură prezentarea acestora președintelui, membrilor și, după caz, invitaților;

d) elaborează lucrările și execută operațiunile de secretariat pe timpul ședințelor;

e) asigură redactarea hotărârilor adoptate de Comitetul ministerial, precum și a proiectelor de ordine, pe care le prezintă spre aprobare;

f) asigură difuzarea la structurile Ministerului Economiei și la alte autorități interesate a documentelor emise de Comitetul ministerial;

g) întocmește, pe baza datelor transmise de structurile Ministerului Economiei, informații periodice privind situația operativă sau stadiul îndeplinirii hotărârilor adoptate;

h) cooperează cu celelalte secretariate tehnice, organizate și asigurate de centrele operative pentru situații de urgență, la nivelul ministerelor și al instituțiilor publice centrale;

i) conlucrează cu structurile aparatului central al Ministerului Economiei implicate în emiterea ordinelor ministrului;

j) întocmește, împreună cu personalul Serviciului comunicare și mass-media, proiectele comunicatelor de presă ale Comitetului ministerial;

k) urmărește realizarea suportului logistic al locului de desfășurare a ședințelor Comitetului ministerial;

l) preia și gestionează datele și informațiile transmise în cazul unor situații de urgență din domeniul de competență și asigură înștiințarea membrilor Comitetului ministerial și a consultanților/ invitaților;

m) pentru îndeplinirea atribuțiilor consultă specialiștii organizați pe grupe de suport tehnic;

n) asigură actualizarea nominală a componenței Comitetului ministerial;

o) îndeplinește alte atribuții sau sarcini stabilite de Comitetul ministerial sau de președintele acestuia.

(2) Fluxul informațional-decizional este prevăzut în anexa nr. 2.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 14. — Comitetul ministerial își desfășoară activitatea în conformitate cu dispozițiile legilor, ordinelor și instrucțiunilor în vigoare.

Art. 15. — Întregul personal din componența Comitetului ministerial este obligat să cunoască și să aplice întocmai prevederile prezentului ordin.

Art. 16. — Documentele elaborate pentru pregătirea, organizarea și desfășurarea activităților se arhivează de către Secretariatul tehnic permanent al Comitetului ministerial, cu respectarea prevederilor legale.

Art. 17. — (1) Spațiul de lucru al Comitetului ministerial se asigură prin grija Direcției investiții, achiziții publice și servicii interne.

(2) Dotarea Comitetului ministerial se realizează prin grija structurilor de profil ale Ministerului Economiei, conform anexei nr. 2 la Regulamentul-cadru privind structura organizatorică, atribuțiile, funcționarea și dotarea comitetelor și centrelor operative pentru situații de urgență, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.491/2004, cu modificările ulterioare.

(3) Mijloacele de transport necesare pentru deplasarea în teren a membrilor Comitetului ministerial sunt asigurate de Direcția investiții, achiziții publice și servicii interne pentru aparatul propriu, respectiv de fiecare unitate aflată în subordinea, coordonarea sau sub autoritatea Ministerului Economiei pentru personalul propriu.

Art. 18. — (1) Fondurile pentru realizarea dotărilor și a lucrărilor necesare funcționării Comitetului ministerial se asigură din bugetul anual alocat Ministerului Economiei cu această destinație.

(2) Finanțarea acțiunilor de înlăturare a efectelor și consecințelor situațiilor de urgență în care Ministerul Economiei a fost implicat direct se efectuează conform legii.

Art. 19. — Prevederile prezentului ordin sunt opozabile tuturor structurilor/unităților din subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea Ministerului Economiei pe niveluri de competență, în ceea ce privește informarea, monitorizarea și implementarea măsurilor adoptate în domeniul specific al managementului situațiilor de urgență și tipurilor de risc.

Art. 20. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 21. — Secretarii de stat, conducătorii direcțiilor de specialitate și direcțiilor-suport, precum și conducătorii instituțiilor și unităților aflate în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea Ministerului Economiei vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 22. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, orice prevederi contrare se abrogă.

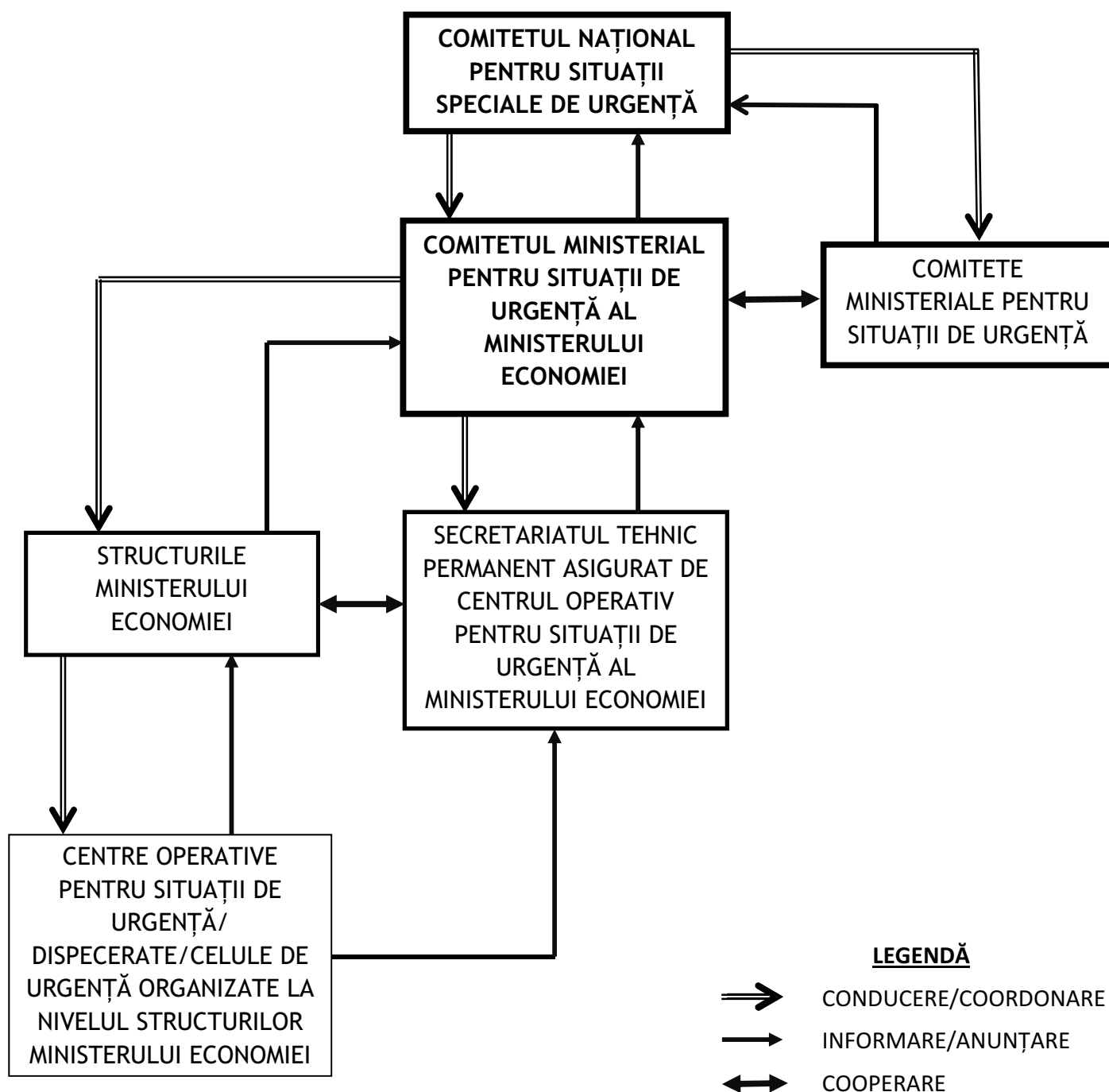
Art. 23. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei,
Niculae Bădălău

COMPONENTA
Comitetului ministerial pentru situații de urgență

Nr. crt.	Funcția în comitet	Funcția administrativă	Locul de muncă (structura)
1.	Președinte	ministrul economiei	
2.	Vicepreședinte	secretar de stat (coordonator al Direcției industria de apărare)	
3.	Membri	secretar de stat	Conducerea Ministerului Economiei
		secretar de stat	
		secretar de stat	
		secretar general	
		secretar general adjunct	
		secretar general adjunct	
		director	Direcția industria de apărare
		director	Direcția resurse minerale
		director	Direcția politici industriale și competitivitate
		director	Direcția investiții, achiziții publice și servicii interne
		director	Direcția buget, financiar-contabilitate
		director	Direcția juridică și relații instituționale
		șef birou	Biroul transport energie
		președinte	Departamentul pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului
		președinte	Agenția Nucleară și pentru Deșeuri Radioactive
		președinte directorat	Compania Națională de Transport al Energiei Electrice TRANSELECTRICA — S.A.
		director general	Societatea Națională de Transport Gaze Naturale TRANSGAZ — S.A. Mediaș
		președinte	Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor
		director general	Societatea de Conservare și Închidere a Minelor „Conversmin” — S.A. București
		director general	Societatea „Radioactiv Mineral” — S.A. Măgurele
director general	Compania Națională ROMARM — S.A. București		
director general	Inspekția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat		
director general	Societatea Națională a Apelor Minerale — S.A. București		
director general	Societatea Națională a Sării — S.A. București		
director general	Biroul Român de Metrologie Legală		
4.	Consultanți	expert	Direcția resurse minerale
		expert	Direcția politici industriale și competitivitate
		expert	Direcția juridică și relații instituționale
		expert	Biroul transport energie
		expert	Serviciul comunicare și mass-media
		expert	Agenția Nucleară și pentru Deșeuri Radioactive
		expert	Biroul Român de Metrologie Legală
		expert	Compania Națională de Transport al Energiei Electrice TRANSELECTRICA — S.A.
		expert	Societatea Națională de Transport Gaze Naturale TRANSGAZ — S.A. Mediaș
		expert	Societatea de Conservare și Închidere a Minelor „Conversmin” — S.A. București
		expert	Societatea „Radioactiv Mineral” — S.A. Măgurele
		expert	Compania Națională ROMARM — S.A. București
		expert	Inspekția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat
		expert	Centrul operativ pentru situații de urgență

FLUXUL INFORMAȚIONAL-DECIZIONAL

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE COLEGIULUI PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea normelor privind competențele profesionale, educația, formarea și atestarea profesională ale psihologilor cu drept de liberă practică

Având în vedere dispozițiile Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 51 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 788/2005, cu completările ulterioare,

Comitetul director al Colegiului Psihologilor din România hotărâște:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind competențele profesionale ale psihologilor cu drept de liberă practică, prevăzute în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Se aprobă Normele privind educația și formarea profesională ale psihologilor cu drept de liberă practică, prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Se aprobă Normele privind atestarea profesională a psihologilor cu drept de liberă practică, prevăzute în anexa nr. 3 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare de la data publicării.

Președintele Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România,

Ion Dafinoiu

București, 11 ianuarie 2019.

Nr. 1.

ANEXA Nr. 1

NORME

privind competențele profesionale ale psihologilor cu drept de liberă practică

Art. 1. — (1) În acord cu literatura de specialitate în domeniu, competențele profesionale pot fi definite în două sensuri, de atribuții sau activități care revin unei persoane ca urmare a unui rol sau statut sau de sumă a cunoștințelor, abilităților și atitudinilor care contribuie la capacitatea unei persoane de a-și îndeplini eficient rolul. În sensul prezentelor norme, competența profesională reprezintă capacitatea de a realiza activitățile profesionale cerute potrivit specialității atestate, la nivelul treptei de atestare obținute.

(2) Competențele profesionale ale psihologilor se stabilesc de către Colegiul Psihologilor din România (CPR), fiind obligatorii în recunoașterea și certificarea atribuțiilor psihologilor din România.

(3) Competențele psihologilor sunt dezvoltate prin intermediul educației și formării profesionale a psihologilor, organizate conform prezentelor norme, precum și prin intermediul experienței profesionale relevante.

Art. 2. — (1) Competențele profesionale ale psihologilor sunt împărțite după cum urmează:

a) competențe profesionale transversale;

b) competențe profesionale de specialitate, care la rândul lor sunt: specifice, definind o anumită specializare din cadrul psihologiei, și generale, referindu-se la: competențe psihologice care pot fi accesate și de profesioniști care nu sunt licențiați în psihologie — exemplificativ, psihoterapia și terapia ocupațională sau la specializări aflate în strânsă interacțiune cu psihologia, fără însă a constitui o specializare psihologică exclusivă — exemplificativ, psihopedagogie specială și/sau la un cumul de competențe specifice care nu constituie însă o specializare suficient de largă și/sau independentă pe piața muncii — exemplificativ, psihologie judiciară.

(2) Specialitățile psihologice se definesc prin competențele de specialitate pe care le subsumează, și nu prin locul de muncă. În această logică, specialitățile și competențele cuprinse în cadrul acestora trebuie să fie suficient de largi pentru a permite o prezență activă și sustenabilă pe piața muncii, dar suficient de specifice pentru a delimita o expertiză cât mai omogenă și coerentă.

Art. 3. — (1) Competențele profesionale transversale reprezintă domeniul competențelor comune ale psihologilor de a exercita anumite atribuții cu caracter general în profesie. Competențele profesionale transversale constau în capacitatea comună dovedită a psihologilor atestați de a selecta, a combina și a utiliza adecvat cunoștințele, abilitățile, valorile și atitudinile obținute în procesul de învățare, în vederea rezolvării cu succes a unor categorii de situații profesionale nespecializate, circumscrise profesiei de psiholog, în condiții de eficacitate și eficiență.

(2) Competențele profesionale transversale conțin și acele capacități care transcend unui anumit domeniu, având o natură transdisciplinară. Acestea constau în abilități de lucru în echipă, abilități de comunicare orală și scrisă în limba maternă sau într-o limbă străină, precum și utilizarea tehnologiei. Competențele profesionale transversale conțin capacitățile de rezolvare a problemelor și luarea deciziilor, recunoașterea și respectul diversității și multiculturalității, autonomia învățării, inițiativă și spirit antreprenorial, deschiderea către învățarea pe tot parcursul vieții, respectarea și dezvoltarea valorilor și eticii profesionale, potrivit standardelor de formare profesională.

Art. 4. — (1) Competențele profesionale de specialitate reprezintă competențele psihologilor atestați într-o specialitate profesională, care constau în capacitatea psihologului, potrivit

cunoștințelor acumulate în formarea profesională, de a exercita anumite atribuții de specialitate în profesia de psiholog.

(2) Competențele profesionale de specialitate conțin și capacitățile transdisciplinare, constând în abilități de lucru într-o echipă interdisciplinară, abilități de comunicare orală și scrisă, specifice unei specialități profesionale, precum și utilizarea tehnologiei, a informației și comunicării specifice, cu aplicabilitate într-o anumită specialitate profesională.

(3) Competențele profesionale de specialitate rămân valabile pentru tot parcursul profesional al psihologului, indiferent de nivelul/treapta de atestare, fără a mai fi necesară reluarea acestora la trecerea într-un nivel superior de specializare.

Art. 5. — (1) Prezentele norme conțin descrierea sintetică a competențelor profesionale, transversale și de specialitate care sunt conferite prin atestarea dreptului de liberă practică în fiecare specialitate psihologică.

(2) Orice psiholog deține atât competențe profesionale transversale, cât și competențe profesionale de specialitate, potrivit specialităților profesionale, în raport cu treptele de atestare.

(3) În completarea prezentelor norme, comitetul director va realiza descrierea amănunțită și prezentarea detaliată a conținutului competențelor profesiei de psiholog, din perspectiva de sumă a cunoștințelor, abilităților și atitudinilor care contribuie la capacitatea unui psiholog de a-și îndeplini eficient rolul.

Art. 6. — Competențele profesionale transversale sunt structurate pe trei niveluri:

1. Nivel I — psiholog practicant

Psihologul practicant are următoarele competențe:

a) utilizarea titlului și parafei de psiholog, a atestatului de liberă practică ca practicant, a codului personal și a calității de membru al Colegiului Psihologilor din România;

b) înființarea formelor de exercitare a profesiei, în condițiile supervizării profesionale, sau încheierea contractelor individuale de muncă având ca obiect prestarea serviciilor psihologice;

c) participarea la formarea profesională specifică profesiei de psiholog în specialitatea menționată în atestatul de liberă practică obținut;

d) achiziția și utilizarea metodelor și tehnicilor de evaluare și asistență psihologică în specialitatea menționată pe atestatul de liberă practică, în mod independent, în condițiile supervizării profesionale;

e) eliberarea avizelor și rapoartelor psihologice, a concluziilor ședințelor de consiliere psihologică sau psihoterapie, intervenția psihologică, stabilirea psihodiagnosticului specific și înaintarea recomandărilor în specialitatea menționată pe atestatul de liberă practică, după caz, în mod independent, în condițiile supervizării profesionale;

f) desfășurarea activităților prevăzute de art. 5 din Legea nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, cu modificările ulterioare, în limita competențelor profesionale de specialitate și a specialităților profesionale atestate;

g) exercitarea dreptului de vot în procedurile de alegeri ale forurilor de conducere, organizate la nivelul filialei teritoriale;

h) înțelegerea și utilizarea informată a rezultatelor cercetării pentru îmbunătățirea practicii profesionale; implicarea în activități de cercetare, participare la proiectarea cercetării, culegerea datelor, analiza rezultatelor sub coordonarea unui psiholog ce deține titlul de doctor în Psihologie, în domeniul de specializare în care se derulează cercetarea;

i) participarea la proiecte de cercetare, participare la culegerea, procesarea și analiza datelor, în conformitate cu exigențele impuse de coordonatori;

j) cunoașterea și aplicarea normelor deontologice, reflecția etică în situații problematice;

k) gestiune financiară și administrativă: gestionarea serviciilor prestate ținând seama de aspectele legale, financiare, de personal, portofoliu de clienți etc.;

l) dezvoltare profesională continuă: actualizarea constantă a cunoștințelor în domeniul de specialitate, în acord cu evoluția domeniului științific, și menținerea relațiilor profesionale cu alți profesioniști și organisme profesionale și științifice relevante.

2. Nivel II — psiholog specialist

Psihologul specialist are toate competențele psihologului practicant plus următoarele competențe:

a) înființarea formelor de exercitare a profesiei, în condițiile autonomiei profesionale;

b) desfășurarea activităților de formare profesională aparținând specialității profesionale, în cadrul unor programe acreditate de Colegiul Psihologilor din România;

c) supervizarea activității profesionale a psihologilor practicanți, cu condiția înscrierii în registrul supervizorilor;

d) participarea, pe bază de mandat, în comisii de control profesional;

e) participarea la proiecte și rețele de cercetare, participare la proiectarea cercetării, culegerea datelor, analiza rezultatelor în conformitate cu exigențele impuse de coordonatori;

f) organizarea de evenimente de diseminare a informației științifice și profesionale;

g) exercitarea dreptului de vot în procedurile de alegeri ale forurilor de conducere, organizate la nivelul filialei teritoriale și la nivel național, putând candida pentru îndeplinirea funcției de membru în Convenția Națională a Colegiului Psihologilor din România, de membru și președinte în comitetul filialei teritoriale din care face parte și pentru funcția de membru în forurile de conducere naționale, în condițiile hotărârii comitetului director al Colegiului Psihologilor din România;

h) participarea la dezvoltarea de noi produse și servicii, instrumente de evaluare psihologică și/sau programe de intervenție în domeniul de specializare deținut.

3. Nivel III — psiholog principal

Psihologul principal are toate competențele psihologului specialist plus următoarele competențe:

a) dezvoltarea de noi produse și servicii, conceperea de instrumente de evaluare psihologică și/sau programe de intervenție în domeniul de specializare deținut;

b) inițierea și dezvoltarea de evenimente de diseminare a informației științifice și profesionale;

c) participarea, pe bază de mandat, în comisii de lucru, comisii de control profesional sau foruri de reprezentare a profesiei de psiholog și a activităților sau serviciilor psihologice;

d) exercitarea dreptului de vot în procedurile de alegeri ale forurilor de conducere, organizate la nivelul filialei teritoriale și la nivel național, putând candida pentru îndeplinirea funcției de membru în Convenția Națională a Colegiului Psihologilor din România, de membru în comitetul filialei teritoriale din care face parte și pentru funcția de membru în forurile de conducere naționale, în condițiile hotărârii Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România;

e) supervizare și mentorat pentru psihologii practicanți și specialiști.

Art. 7. — Competențele profesionale de specialitate pentru specialitatea psihologie clinică sunt structurate pe trei niveluri:

1. Nivel I — psiholog practicant

Psihologul practicant în specialitatea psihologie clinică are următoarele competențe specifice:

a) evaluare psihologică clinică: evaluare psihologică cu referire la factorii psihologici implicați/relevanți pentru sănătate și boală, la copii și adulți, cu relevanță pentru individ, cuplu, familie, grup/organizație — exemplificativ, identificarea factorilor psihologici implicați în sănătate, dezvoltare și tulburare/boală mintală, handicap/dizabilități, evaluarea psihologică clinică a

copiilor cu cerințe educaționale speciale — CES, tulburări de neurodezvoltare, contribuții la validarea unor metodologii și instrumente de evaluare psihologică clinică, acordarea de feedback oral persoanelor în urma evaluării psihologice, redactarea de rapoarte scrise de evaluare psihologică clinică. Cunoștințe: psihologie clinică, psihopatologie și psihiatrie, evaluare și testare psihologică, psihometrie, instrumente de evaluare psihologică clinică, etica profesiei de psiholog. Abilități: stabilirea comunicării cu persoana evaluată, utilizarea testelor psihologice, aplicarea principiilor și standardelor etice în evaluarea psihologică, ascultare activă, abilități de intervievator, manifestarea unei atitudini empaticе, lucrul în echipe multidisciplinare, alături de alți specialiști;

b) intervenție psihologică clinică și consiliere primară, pentru modificarea factorilor psihologici cu relevanță pentru sănătate și boală, în cazul copiilor și adulților, administrate individual, în cuplu, familie sau grup — exemplificativ: autocunoaștere/optimizare/dezvoltare personală/psihologie pozitivă/coaching psihologic, promovarea sănătății și prevenirea patologiei, intervenții paliative, asistență psihologică clinică a copiilor cu CES, participarea la validarea metodelor de asistență psihologică clinică, participare în implementarea de proiecte în consiliere psihologică/sănătate individuală și de grup. Cunoștințe: psihologie clinică, psihopatologie și psihiatrie, consiliere psihologică și psihoterapie, evaluare psihologică clinică, psihologia dezvoltării, psihologia sănătății, etica profesiei de psiholog. Abilități: stabilirea comunicării cu persoana asistată, aplicarea principiilor și standardelor etice în consiliere și psihoterapie, ascultare activă, manifestarea unei atitudini empaticе, lucrul în echipe multidisciplinare, alături de alți specialiști, utilizarea tehnicilor de psihoterapie și consiliere psihologică, aplicarea unei paradigme științifice în consilierea psihologică.

2. Nivel II — psiholog specialist

Psihologul specialist are toate competențele psihologului practicant, la care se adaugă următoarele competențe:

a) evaluare psihologică clinică: realizarea expertizelor psihologice judiciare și extrajudiciare pentru instanțele de fond, realizarea evaluărilor neuropsihologice clinice, identificarea factorilor psihologici implicați în sarcină sau adopție, plasament, adicții, mediul instituțional sau penitenciar, participare la dezvoltarea și validarea instrumentelor de evaluare psihologică clinică;

b) intervenție psihologică clinică și consiliere primară, inclusiv consiliere psihologică/tehnică psihoterapeutice de scurtă durată asociate unei școli de consiliere/psihoterapie tradițională, în cazurile legate de sarcină, protecția socială și a copilului, tulburări din spectrul autist, tulburări de neurodezvoltare, adicții, asistență psihologică a victimei și agresorului, mediul instituțional sau penitenciar, justiție, participarea la dezvoltarea și validarea metodelor de asistență psihologică clinică, participarea la dezvoltarea și implementarea de proiecte în consiliere psihologică/sănătate individuală și de grup.

3. Nivel III — psiholog principal

Psihologul principal are toate competențele psihologului specialist, la care se adaugă următoarele competențe:

a) evaluare psihologică clinică: evaluare psihologică pentru părțile implicate în orice fel de proces judiciar, organizarea unor studii clinice controlate pentru stabilirea factorilor etiopatogenetici implicați în boală și nivelul de aderență la tratamentul medical, elaborarea de metode și instrumente de evaluare psihologică, evaluarea impactului unor evenimente traumatizante majore și al nivelului de discernământ, dezvoltarea și validarea instrumentelor de evaluare psihologică clinică, orice altă activitate de evaluare psihologică clinică care nu a fost cuprinsă în competențele celorlalte trepte de specializare;

b) intervenție psihologică clinică și consiliere primară: asistență și intervenție psihologică pentru părțile implicate în orice fel de proces judiciar, elaborarea de metode și instrumente de lucru și intervenție, dezvoltarea și validarea metodelor de asistență psihologică clinică, dezvoltarea și implementarea de proiecte în consiliere psihologică/sănătate individuală și de grup.

Art. 8. — Competențele profesionale de specialitate pentru specialitatea psihoterapie sunt structurate pe trei niveluri:

1. Nivel I — psiholog practicant

Psihologul practicant în specialitatea psihoterapie are următoarele competențe profesionale de specialitate:

a) evaluare psihologică și conceptualizarea clinică a cazurilor din perspectiva modelelor clinice generale: evaluare psihologică cu referire la factorii psihologici implicați/relevanți pentru sănătate și boală, la copii și adulți, cu relevanță pentru individ, cuplu sau familie, după caz, acordarea de feedback oral persoanelor în urma evaluării psihologice, redactarea de rapoarte scrise de evaluare psihologică clinică. Cunoștințe: psihologie clinică, psihopatologie și psihiatrie, evaluare psihologică clinică, instrumente de evaluare psihologică clinică, etica profesiei de psiholog. Abilități: stabilirea comunicării cu persoana evaluată, utilizarea testelor psihologice, aplicarea principiilor și standardelor etice în evaluarea psihologică, ascultare activă, abilități de intervievator, manifestarea unei atitudini empaticе, lucrul în echipe multidisciplinare, alături de alți specialiști;

b) intervenția psihologică specifică unei abordări psihoterapeutice (psihoterapie) — intervenția psihologică prin care se modifică mecanismele psihologice implicate în sănătate, dezvoltare și tulburare/boală mintală, autocunoaștere și dezvoltare personală, controlul factorilor psihologici implicați în sănătate și boală, prevenirea patologiei, participarea la validarea metodelor și tehnicilor de psihoterapie/asistență psihologică clinică, participare în implementarea de proiecte în consiliere psihologică/psihoterapie și sănătate individuală și de grup. Cunoștințe: consiliere psihologică și psihoterapie, psihologia dezvoltării, psihologia sănătății, etica profesiei de psiholog. Abilități: stabilirea comunicării cu persoana evaluată, ascultare activă, lucrul în echipe multidisciplinare, alături de alți specialiști, utilizarea tehnicilor de psihoterapie și consiliere psihologică, aplicarea unei paradigme științifice în consilierea psihologică;

c) psihoterapia individuală, de cuplu și de grup, a copilului, familiei și adultului, cu aplicație generală, pentru promovarea și optimizarea sănătății și dezvoltării umane, în cadrul unei abordări psihoterapeutice. Cunoștințe: psihologie clinică, psihopatologie și psihiatrie, consiliere psihologică și psihoterapie, evaluare psihologică clinică, psihologia dezvoltării, psihologia sănătății, etica profesiei de psiholog. Abilități: stabilirea comunicării cu persoana evaluată, aplicarea principiilor și standardelor etice în consiliere și psihoterapie, ascultare activă, manifestarea unei atitudini empaticе, lucrul în echipe multidisciplinare, alături de alți specialiști, utilizarea tehnicilor de psihoterapie și consiliere psihologică, aplicarea unei paradigme științifice în consilierea psihologică.

2. Nivel II — psiholog specialist

Psihologul specialist are toate competențele psihologului practicant, la care se adaugă următoarele competențe:

a) evaluare psihologică și conceptualizarea clinică a cazurilor din perspectiva modelelor clinice generale și a formei de psihoterapie practicate;

b) psihoterapie: individuală, de cuplu și de grup, a copilului, familiei și adultului, inclusiv în genetică, sarcină, educație, protecția socială și a copilului, tulburări din spectrul autist, traumă, adicții, asistență psihologică a victimei și agresorului, intervenții paliative, mediul instituțional sau penitenciar, justiție, promovarea și optimizarea sănătății, participarea la construcția și validarea metodelor și tehnicilor de psihoterapie/asistență

psihologică clinică, participarea la dezvoltarea și implementarea de proiecte în consiliere psihologică/psihoterapie și sănătate individuală și de grup.

3. Nivel III — psiholog principal

Psihologul principal are toate competențele psihologului specialist, la care se adaugă următoarele competențe: psihoterapie — construcția și validarea metodelor și tehnicilor de psihoterapie/asistență psihologică clinică, dezvoltarea și implementarea de proiecte în consiliere psihologică/psihoterapie și sănătate individuală și de grup.

Art. 9. — Competențele profesionale de specialitate pentru specialitatea consiliere psihologică sunt structurate pe trei niveluri:

1. Nivel I — psiholog practicant

Psihologul practicant în specialitatea consiliere psihologică are următoarele competențe de specialitate:

a) evaluarea psihologică și conceptualizarea clinică a cazurilor din perspectiva modelelor clinice generale și a formei de psihoterapie practicate: evaluare psihologică cu referire la factorii psihologici implicați/relevanți pentru sănătate și boală, la copii și adulți, cu relevanță pentru individ, cuplu sau familie, după caz, acordarea de feedback oral persoanelor în urma evaluării psihologice, redactarea de rapoarte scrise de evaluare psihologică clinică. Cunoștințe: psihologie clinică, psihopatologie și psihiatrie, evaluare psihologică clinică, instrumente de evaluare psihologică clinică, etica profesiei de psiholog. Abilități: stabilirea comunicării cu persoana evaluată, utilizarea instrumentelor de evaluare psihologică clinică, aplicarea principiilor și standardelor etice în evaluarea psihologică, ascultare activă, abilități de intervievator, manifestarea unei atitudini empaticе, lucrul în echipe multidisciplinare;

b) intervenție psihologică clinică și consiliere psihologică, inclusiv consiliere psihologică asociată unei școli tradiționale și psihoterapii scurte, pentru modificarea factorilor psihologici cu relevanță pentru sănătate și boală, spre exemplu — autocunoaștere, optimizare/dezvoltare personală (psihologie pozitivă/coaching psihologic), promovarea sănătății și prevenirea patologiei. Cunoștințe: psihologie clinică, psihopatologie și psihiatrie, consiliere psihologică și psihoterapie, evaluare psihologică clinică, psihologia dezvoltării, psihologia sănătății, etica profesiei de psiholog. Abilități: stabilirea comunicării cu persoana evaluată, aplicarea principiilor și standardelor etice în consiliere și psihoterapie, ascultare activă, manifestarea unei atitudini empaticе, lucrul în echipe multidisciplinare, utilizarea tehnicilor de psihoterapie și consiliere psihologică, aplicarea unei paradigme științifice în consilierea psihologică.

2. Nivel II — psiholog specialist

Psihologul specialist are toate competențele psihologului practicant, la care se adaugă următoarele competențe:

a) evaluarea psihologică și conceptualizarea clinică a cazurilor din perspectiva modelelor clinice generale și a formei de consiliere practicate;

b) intervenție psihologică clinică și consilierea psihologică, aplicații inclusiv în genetică (consiliere genetică), sarcină, educație, protecția socială și a copilului, tulburări din spectrul autist, traumă, adicții, asistență psihologică a victimei și agresorului, intervenții paliative, mediul instituțional sau penitenciar, justiție, a adultului, familiei sau copilului; asistență psihologică clinică a copiilor cu CES;

c) intervenție psihologică clinică specifică unei abordări psihoterapeutice — intervenție psihologică prin care se urmărește modificarea mecanismelor psihologice implicate în sănătate, dezvoltare și tulburare/boală mintală, autocunoaștere și dezvoltare personală, controlul factorilor psihologici implicați în sănătate și boală, prevenirea patologiei. Cunoștințe: consiliere psihologică și psihoterapie, psihologia dezvoltării,

psihologia sănătății, etica profesiei de psiholog. Abilități: stabilirea comunicării cu persoana evaluată, ascultare activă, lucrul în echipe multidisciplinare, alături de alți specialiști, utilizarea tehnicilor de psihoterapie și consiliere psihologică, aplicarea unei paradigme științifice în consilierea psihologică.

3. Nivel III — psiholog principal

Psihologul principal are toate competențele psihologului specialist, la care se adaugă următoarele competențe: intervenție psihologică clinică specifică unei abordări psihoterapeutice, participarea la construcția, etalonarea și validarea metodelor și tehnicilor de psihoterapie/asistență psihologică clinică, dezvoltarea și implementarea de proiecte în consiliere psihologică și promovare a sănătății.

Art. 10. — Competențele profesionale de specialitate pentru specialitatea psihologia muncii și organizațională sunt structurate pe trei niveluri:

1. Nivel I — psiholog practicant

Psihologul practicant în specialitatea psihologia muncii și organizațională are competențe de specialitate în ceea ce privește evaluarea psihologică și diagnoza la nivel de post, individual și de grup, după cum urmează, sub supervizare: evaluarea contextului muncii — realizează analiza psihologică a muncii și elaborează fișe de post, în funcție de caracteristicile contextului organizațional; evaluarea indivizilor — realizează psihodiagnostic individual în vederea angajării, autorizării/menținerii în funcție sau la solicitarea instituțiilor abilitate, conform legislației în vigoare; evaluarea grupurilor — să realizeze evaluarea psihologică a grupurilor, respectiv diagnoza percepțiilor și construcțiilor mentale tipice pentru membrii unui grup și diagnoza diferențelor intergrupale; evaluarea sistemelor — capacitatea psihologului de a evalua sisteme, procese, proceduri, politici — exemplificativ: sistemul de selecție dintr-o organizație; acordarea feedbackului — oferă feedback oral unei persoane/unui grup examinat(e) în urma evaluării psihologice; redactarea de rapoarte — redactarea unui raport scris referitor la evaluarea psihologică individuală/de grup. Cunoștințe: legislația specifică în vigoare, principiile și procedurile de efectuare a evaluării psihologice în psihologia muncii și organizațională, criteriile științifice în alegerea și utilizarea instrumentelor de evaluare în organizații, instrumentele/tehnicile specifice evaluării în organizații, ghidul de bune practici din domeniu. Abilități: selectarea instrumentelor adecvate obiectivelor evaluării, configurarea fișei de evaluare psihologică, colectarea și analiza riguroasă a informațiilor, ținând seama de factorii de influență relevanți, coroborarea și interpretarea datelor test/nontest obținute în urma evaluării, formularea unui diagnostic psihologic și a eventualelor recomandări de intervenție specifică, feedback oral și/sau scris, procedee de realizare a evidențelor/arhivare.

2. Nivel II — psiholog specialist

Psihologul specialist are toate competențele psihologului practicant, la care se adaugă următoarele competențe:

a) evaluare psihologică și diagnoză la nivel de post, individual și de grup: în plus, evaluarea complexă a contextului muncii, ce presupune și o diagnoză a caracteristicilor locului de muncă în aspecte precum siguranța, sănătatea, erorile umane, volumul de muncă; evaluarea complexă a indivizilor, ce presupune și evaluarea legată de promovare sau dezvoltare profesională, orientare vocațională; evaluarea grupurilor; evaluarea sistemelor; dezvoltarea și testarea unui produs specific — să dezvolte și să verifice validitatea unui instrument de evaluare psihologică; acordarea feedbackului; redactarea de rapoarte — redactează un raport la produsul testat. Cunoștințe: legislația specifică în vigoare, principiile și procedurile de efectuare a evaluării psihologice în psihologia muncii și organizațională, criteriile științifice în alegerea și utilizarea instrumentelor de evaluare în organizații, instrumentele/tehnicile

specifice evaluării în organizații, ghidul de bune practici din domeniu. Abilități: selectarea instrumentelor adecvate obiectivelor evaluării, configurarea fișei de evaluare psihologică, colectarea și analiza riguroasă a informațiilor, ținând seama de factorii de influență relevanți, coroborarea și interpretarea datelor test/nontest obținute în urma evaluării, formularea unui diagnostic psihologic și a eventualelor recomandări de intervenție specifică, feedback oral și/sau scris, procedee de realizare a evidențelor/arhive;

b) intervenție indirectă — consiliază, instruește și susține angajații, managerii sau membrii sindicatului în aspecte legate de volumul de muncă, managementul stresului, activități de resurse umane. Cunoștințe: noțiuni de bază în consiliere/principii și proceduri de realizare a consilierii, predictorii ai performanței și satisfacției în muncă — aptitudini, personalitate, atitudini, comportamente, stilul de viață, elemente de psihologia stresului, mecanismele de adaptare la situațiile stresante. Abilități: aplică strategii adecvate pentru reglarea comportamentului deficitar în organizații, colaborează cu colegi și alți profesioniști în contextul intervenției;

c) lucrul pe proiect/produs: dezvoltarea și testarea unui produs specific — să dezvolte și să verifice validitatea unui instrument de evaluare psihologică; dezvoltarea și testarea unui produs specific — să dezvolte și să verifice validitatea și utilitatea unui produs de diagnoză organizațională, la nivel de post, individual sau de grup; implementarea și evaluarea unui produs specific — capacitatea psihologului de a implementa sisteme funcționale la nivel individual, de grup sau organizațional, cum ar fi sisteme de evaluare sau monitorizare a performanțelor, precum și de a evalua utilitatea lor. Cunoștințe: noțiuni de bază în diagnoza nivelelor organizaționale vizate, principii și proceduri de realizare a diagnozei specifice diferitelor nivele organizaționale, elemente de psihologia stresului ocupațional, mecanismele de adaptare la situațiile stresante. Abilități: desfășoară diagnoze cu impact asupra dimensiunilor organizaționale, organizează/participă în echipă la intervenții cu impact pentru nivelele vizate în organizații, aplică strategii adecvate pentru reglarea atitudinilor și comportamentului deficitar/disfuncțional în organizații, colaborează cu colegi și alți profesioniști în contextul intervenției.

3. Nivel III — psiholog principal

Psihologul principal are toate competențele psihologului specialist, la care se adaugă următoarele competențe:

a) evaluare psihologică și diagnoză la nivel de post, individual și de grup: evaluarea complexă a contextului muncii; evaluarea complexă a indivizilor; evaluarea grupurilor; evaluarea sistemelor; acordarea feedbackului; redactarea de rapoarte. Cunoștințe: legislația specifică în vigoare, principiile și procedurile de efectuare a evaluării psihologice în psihologia muncii și organizațională, criteriile științifice în alegerea și utilizarea instrumentelor de evaluare în organizații, instrumentele/tehnicele specifice evaluării în organizații, ghidul de bune practici din domeniu. Abilități: selectarea instrumentelor adecvate obiectivelor evaluării, configurarea fișei de evaluare psihologică, colectarea și analiza riguroasă a informațiilor, ținând seama de factorii de influență relevanți, coroborarea și interpretarea datelor test/nontest obținute în urma evaluării, formularea unui diagnostic psihologic și a eventualelor recomandări de intervenție specifică, feedback oral și/sau scris, procedee de realizare a evidențelor/arhive;

b) intervenție psihologică organizațională: intervenție directă la nivel individual, de grup și contextual — capacitatea psihologului de a dezvolta persoanele sau grupurile cu care vine în contact și de le ajuta să își îmbunătățească performanța și viața la locul de muncă, precum și de a modifica variabilele de context; intervenție indirectă — consiliază, instruește și susține angajații, managerii sau membrii sindicatului în aspecte legate

de volumul de muncă, managementul stresului, activități de resurse umane. Cunoștințe: noțiuni de bază în consiliere, principii și proceduri de realizare a consilierii în vederea dezvoltării abilităților angajaților, noțiuni de managementul stresului, al timpului, dezvoltare personală și profesională, politici și proceduri organizaționale, elemente de psihologia stresului ocupațional, mecanismele de adaptare la situațiile stresante. Abilități: aplică strategii adecvate pentru reglarea comportamentului deficitar în organizații, dezvoltarea unor noi abilități și cunoștințe ale angajaților în vederea unei mai bune adaptări, colaborează cu colegi și alți profesioniști în contextul intervenției;

c) lucrul pe proiect/produs: dezvoltarea și testarea unui produs specific — în plus, să dezvolte și să verifice validitatea și utilitatea unui produs de intervenție la nivel de post, individual sau de grup; implementarea și evaluarea unui produs specific — în plus, capacitatea psihologului de a implementa intervenții funcționale la nivel individual, de grup sau organizațional, cum ar fi traininguri de managementul stresului, precum și testarea eficacității acestora. Cunoștințe: noțiuni de bază în intervenție organizațională la diferite nivele, principii și proceduri de realizare a intervențiilor la diferite nivele organizaționale, elemente de psihologia stresului ocupațional, mecanismele de adaptare la situațiile stresante. Abilități: desfășoară intervenții cu impact pentru angajați dar și asupra dimensiunilor organizaționale, organizează/participă în echipă la intervenții cu impact pentru organizații, aplică strategii adecvate pentru reglarea atitudinilor și comportamentului disfuncțional în organizații, dar și pentru dezvoltarea unor noi atitudini, colaborează cu colegi și alți profesioniști în contextul intervenției.

Art. 11. — Competențele profesionale de specialitate pentru specialitatea psihologia transporturilor sunt structurate pe trei niveluri:

1. Nivel I — psiholog practicant

Psihologul practicant în specialitatea psihologia transporturilor are următoarele competențe specifice:

a) evaluare psihologică — demersul de cunoaștere, prin mijloace de investigare specifice, a configurației factorilor psihologici implicați în activitatea de conducere a vehiculelor și stabilirea profilului aptitudinal individual, în scopul identificării cazurilor care prezintă riscuri pentru propria persoană sau pentru ceilalți participanți la trafic. Implică utilizarea instrumentelor de evaluare psihologică: observație/anamneză/interviu/teste, adecvate scopului pentru care se face evaluarea. Implică formularea unui diagnostic psihologic pe baza rezultatelor și formularea de avize/recomandări. Psihologul practicant apelează la această competență în regim de supervizare, efectuând evaluări psihologice, fără drept de reexaminare, pentru: obținerea categoriilor de permis auto A, B. Cunoștințe: legislația specifică în vigoare, principiile și procedurile de efectuare a evaluării psihologice în transporturi, criteriile științifice în alegerea și utilizarea instrumentelor de evaluare în transporturi, instrumentele/tehnicele specifice evaluării în transporturi, ghidul de bune practici din domeniu. Abilități: selectarea instrumentelor adecvate obiectivelor evaluării, configurarea fișei de evaluare psihologică, colectarea și analiza riguroasă a informațiilor, ținând seama de factorii de influență relevanți, coroborarea și interpretarea datelor test/nontest obținute în urma evaluării, formularea unui diagnostic psihologic și a eventualelor recomandări de intervenție specifică, feedback oral și/sau scris, procedee de realizare a evidențelor/arhive;

b) intervenție/consiliere specifică securității traficului — orientarea clientului spre un algoritm de intervenții în sensul minimizării comportamentului periculos/disfuncțional în trafic. Include planificarea intervențiilor — elaborarea unui plan pertinent pentru atingerea obiectivelor propuse prin serviciul

solicitat: autocunoaștere în vederea minimizării dificultăților în parcurgerea programului de formare, a determinării modalităților de compensare a eventualelor aspecte deficitare din profilul aptitudinal, elemente de conduită preventivă/defensivă, instruire privind percepția și asumarea riscului, a controlului comportamental perceput și controlului emoțional, intervenții orientate spre schimbarea intențiilor comportamentale. Include evaluarea serviciului propus — evaluarea serviciului în ceea ce privește utilitatea, satisfacția clientului, costurile, ținând seama de contextul intervenției solicitate. Psihologul practicant apelează la această competență în regim de supervizare, realizând intervenții/consiliere specifice/specifică în cazurile situațiilor problemă în parcurgerea programului de formare pentru obținerea categoriilor de permis A, B și școlarizări pentru funcții în siguranța circulației rutiere, feroviare, metrou. Cunoștințe: noțiuni de bază în consiliere/principii și proceduri de realizare a consilierii, predictorii ai conducerii periculoase, precum personalitate, atitudini, norme subiective, stilul de viață, elemente de psihologia riscului, mecanismele de adaptare la situațiile stresante. Abilități: aplică strategii adecvate pentru reglarea comportamentului deficitar în conducere, colaborează cu colegi și alți profesioniști în contextul intervenției.

2. Nivel II — Psiholog specialist

Psihologul specialist are toate competențele psihologului practicant, la care se adaugă următoarele competențe:

a) evaluare psihologică — demersul de cunoaștere, prin mijloace de investigare specifice, a configurației factorilor psihologici implicați în activitatea de conducere a vehiculelor și stabilirea profilului aptitudinal individual, în scopul identificării cazurilor care prezintă riscuri pentru propria persoană sau pentru ceilalți participanți la trafic. Include utilizarea instrumentelor de evaluare psihologică: observație/anamneză/interviu/teste, adecvate scopului pentru care se face evaluarea. Formularea unui diagnostic psihologic pe baza rezultatelor și formularea de avize/recomandări. Psihologul specialist apelează la această competență în regim autonom, realizând evaluări psihologice pentru: obținerea/redobândirea tuturor categoriilor de permis auto; școlarizare și periodic pentru toate funcțiile ce aparțin siguranței transporturilor, inclusiv transporturile speciale — transport de mărfuri periculoase, transport de mărfuri agabaritice, transport de valori —, feroviare, cu metroul, navale și reexaminări pentru toate cazurile cu aviz nefavorabil formulat de către un alt psiholog, practicant sau specialist, fără drept de reexaminare pentru cazurile cu aviz nefavorabil formulat de către un psiholog principal. Cunoștințe: legislația specifică în vigoare, principiile și procedurile de efectuare a evaluării psihologice în transporturi, criteriile științifice ale instrumentelor de evaluare utilizate în transporturi, instrumentele/tehnicele specifice evaluării în transporturi, ghidul de bune practici din domeniu. Abilități: selectarea instrumentelor adecvate obiectivelor evaluării, configurarea fișei de evaluare psihologică, colectarea și analiza riguroasă a informațiilor, ținând seama de factorii de influență relevanți, îmbunătățirea tehnicilor, metodelor și probelor utilizate — exemplificativ: grile de observație, ghid de anamneză/interviu, coroborarea și interpretarea datelor test/nontest obținute în urma evaluării, formularea diagnosticului psihologic și a eventualelor recomandări de intervenție, feedback oral și/sau scris, procedee de realizare a evidențelor/arhivare;

b) intervenție/consiliere specifică securității traficului — orientarea clientului spre un algoritm de intervenții orientate în sensul minimizării comportamentului periculos în trafic. Include planificarea intervențiilor — elaborarea unui plan pertinent pentru atingerea obiectivelor propuse prin serviciul solicitat: autocunoaștere în vederea minimizării dificultăților în parcurgerea programului de formare, a determinării modalităților de compensare a eventualelor aspecte deficitare din profilul aptitudinal, elemente de conduită preventivă/defensivă, instruire

privind percepția și asumarea riscului, a controlului comportamental perceput și controlului emoțional, intervenții orientate spre schimbarea intențiilor comportamentale. Implică evaluarea serviciului propus — evaluarea serviciului în ceea ce privește utilitatea, satisfacția clientului, costurile, ținând seama de contextul intervenției solicitate. Psihologul specialist apelează la această competență în regim autonom, realizând intervenții/consiliere specifice în cazurile situațiilor problemă pentru categoriile de evaluări efectuate. Inițiază și desfășoară programe de intervenție educațională pentru siguranța traficului și realizează ședințe de consiliere privind siguranța traficului. Cunoștințe: noțiuni de bază în consiliere/principii și proceduri de realizare a consilierii, predictorii conducerii periculoase — personalitate, atitudini, norme subiective, stilul de viață —, elemente de psihologia riscului, mecanismele de adaptare la situațiile stresante. Abilități: desfășoară intervenții cu impact pentru cultura de securitate în trafic, organizează/participă în echipă la intervenții cu impact pentru cultura de securitate în trafic, aplică strategii adecvate pentru reglarea comportamentului deficitar/disfuncțional în conducere, colaborează cu colegi și alți profesioniști în contextul intervenției.

3. Nivel III — psiholog principal

Psihologul principal are toate competențele psihologului specialist, la care se adaugă următoarele competențe:

a) evaluare psihologică — demersul de cunoaștere, prin mijloace de investigare specifice, a configurației factorilor psihologici implicați în activitatea de conducere a vehiculelor și stabilirea profilului aptitudinal individual, în scopul identificării cazurilor care prezintă riscuri pentru propria persoană sau pentru ceilalți participanți la trafic. Implică utilizarea instrumentelor de evaluare psihologică: observație/anamneză/interviu/teste, adecvate scopului pentru care se face evaluarea. Implică formularea unui diagnostic psihologic pe baza rezultatelor și formularea de avize/recomandări. Psihologul principal apelează la această competență în regim autonom și realizează evaluări psihologice pentru: obținerea/redobândirea tuturor categoriilor de permis auto, școlarizare sau periodic pentru toate funcțiile ce aparțin siguranței circulației rutiere, inclusiv transporturile speciale — transport de mărfuri periculoase, transport de mărfuri agabaritice, transport de valori —, feroviare, cu metroul, navale, reexaminări pentru toate cazurile cu aviz nefavorabil formulat de către un alt psiholog, expertize psihologice pentru cazurile de inapt sau cele cu diverse restricții. Cunoștințe: legislația specifică în vigoare, principiile și procedurile de efectuare a evaluării psihologice în transporturi, criteriile științifice ale instrumentelor de evaluare utilizate în transporturi, instrumentele/tehnicele — agreeate de CPR — specifice evaluării în transporturi, ghidul de bune practici din domeniu. Abilități: selectarea instrumentelor adecvate obiectivelor evaluării, configurarea fișei de evaluare psihologică, colectarea și analiza riguroasă a informațiilor, ținând seama de diferiți factori de influență relevanți pentru situație, performarea și îmbunătățirea tehnicilor, metodelor și probelor utilizate — exemplificativ: etalonare, grile de observație, ghid de anamneză/interviu, coroborarea și interpretarea datelor test/nontest obținute în urma evaluării, formularea diagnosticului psihologic și a eventualelor recomandări de intervenție, feedback oral și/sau scris, procedee de realizare a evidențelor/arhivare;

b) intervenție/consiliere specifică securității traficului — orientarea clientului spre un algoritm de intervenții orientate în sensul minimizării comportamentului periculos în trafic. Implică planificarea intervențiilor — elaborarea unui plan pertinent pentru atingerea obiectivelor propuse prin serviciul solicitat: autocunoaștere în vederea minimizării dificultăților în parcurgerea programului de formare, a determinării modalităților de compensare a eventualelor aspecte deficitare din profilul

aptitudinal, elemente de conduită preventivă/defensivă, instruire privind percepția și asumarea riscului, a controlului comportamental perceput și controlului emoțional, intervenții orientate spre schimbarea intențiilor comportamentale. Implică evaluarea serviciului propus — evaluarea serviciului în ceea ce privește utilitatea, satisfacția, costurile, ținând seama de contextul intervenției solicitate. Psihologul principal apelează la această competență în regim autonom, realizând intervenții/consiliere specifice/specifică în cazul situațiilor problemă pentru categoriile de evaluări efectuate. Inițiază și desfășoară programe de intervenție educațională pentru siguranța traficului și realizează ședințe de consiliere privind siguranța traficului. Poate desfășura programe de reabilitare adaptate cazuisticii. Cunoștințe: noțiuni de bază în consiliere/principii și proceduri de realizare a consilierii, predictorii conducerii periculoase — personalitate, atitudini, norme subiective, stilul de viață —, elemente de psihologia riscului, mecanismele de adaptare la situațiile stresante. Abilități: organizează/participă în echipă la intervenții cu impact pentru cultura de securitate în trafic, aplică strategii adecvate pentru reglarea comportamentului deficitar în conducere, colaborează cu colegi și alți profesioniști în contextul intervenției.

Art. 12. — Competențele profesionale de specialitate pentru specialitatea psihologie aplicată în servicii sunt structurate pe trei niveluri:

1. Nivel I — psiholog practicant

Psihologul practicant în specialitatea psihologia aplicată în servicii are competențe de specialitate în ceea ce privește:

a) evaluare psihologică, cum ar fi: sub supervizare, evaluarea organizațiilor la nivel de atitudini și comportamente organizaționale, climat organizațional, evaluarea factorilor psihosociali din mediul extern organizației — proiectează și realizează sondaje de opinie, studii de piață și analize de impact, acordarea feedbackului oral — oferă feedback oral conducerii organizației la finalizarea unui proiect, realizarea de rapoarte — redactează raport scris referitor la evaluarea psihologică la nivel organizațional, precum și la produsul testat și/sau implementat; cunoștințe: legislația specifică în vigoare, principiile și procedurile de efectuare a evaluării organizaționale, criterii științifice în alegerea și utilizarea instrumentelor utilizate în organizații sau în afara lor, instrumentele/tehnicele agreeate de CPR, specifice evaluării în organizații, ghidul de bune practici din domeniu. Abilități: selectarea instrumentelor adecvate obiectivelor evaluării, analiza de nevoi, colectarea și analiza riguroasă a informațiilor, ținând seama de factorii de influență relevanți, coroborarea și interpretarea datelor test/nontest obținute în urma evaluării, formularea unui diagnostic și a eventualelor recomandări de intervenție specifică, feedback oral și/sau scris, procedee de realizare a evidențelor/arhivare;

b) intervenție indirectă la nivel organizațional — sub supervizare, consiliază, instruește și susține angajații, managerii sau membrii sindicatului în aspecte legate de politici organizaționale, schimbare organizațională; consiliere vocațională. Cunoștințe: noțiuni de bază în consiliere, principii și proceduri de realizare a consilierii și a instruirii, politici organizaționale, elemente de schimbare organizațională, mecanismele de adaptare la schimbările în carieră, cunoașterea pieței muncii și a tendințelor actuale. Abilități: aplică strategii adecvate pentru reglarea comportamentului deficitar în organizații, colaborează cu colegi și alți profesioniști în contextul schimbării organizaționale, abilități de consiliere vocațională;

c) lucrul pe proiect/produs: sub supervizare, stabilirea scopurilor — formulează obiective și scopuri realiste, măsurabile și verificabile pentru activitățile prestate — propunere preliminară, ofertă, analiza cerințelor unui produs specific nivelului organizațional — definește produsul în termeni de obiective și rezultate — exemplificativ: descrie cerințele la care

trebuie să răspundă un sistem de monitorizare a factorilor de risc psihosocial la nivel de climat organizațional, designul și testarea de produs la nivel organizațional — concepe și/sau adaptează metode pentru evaluarea și analiza percepțiilor angajaților, a atitudinilor și comportamentelor relaționate cu structura, cultura și managementul și le evaluează validitatea — exemplificativ: dezvoltarea unui chestionar de evaluare a percepțiilor angajaților și verificarea validității sale. Cunoștințe: noțiuni de bază în ofertarea serviciilor de diagnoză organizațională, principii și proceduri de realizare a analizei de nevoi specifice organizațiilor, elemente de construire a unui chestionar specific unei problematici organizaționale. Abilități: design de produs cu impact pentru organizații, organizează, participă în echipa de analiză de nevoi, colaborează cu colegi și alți profesioniști în contextul diagnozei.

2. Nivel II — psiholog specialist

Psihologul specialist are toate competențele psihologului practicant, la care se adaugă următoarele competențe:

a) evaluare psihologică și cultură organizațională — evaluarea factorilor psihosociali din mediul extern organizației; acordarea feedbackului oral; realizarea de rapoarte. Cunoștințe: legislația specifică în vigoare, principiile și procedurile de efectuare a evaluării organizaționale, criterii științifice în alegerea și utilizarea instrumentelor utilizate în organizații sau în afara lor, instrumentele/tehnicele, agreeate de CPR, specifice evaluării în organizații, ghidul de bune practici din domeniu. Abilități: selectarea instrumentelor adecvate obiectivelor evaluării, analiza de nevoi, colectarea și analiza riguroasă a informațiilor, ținând seama de factorii de influență relevanți, coroborarea și interpretarea datelor test/nontest obținute în urma evaluării, formularea unui diagnostic și a eventualelor recomandări de intervenție specifică, feedback oral și/sau scris, procedee de realizare a evidențelor/arhivare;

b) intervenția indirectă la nivel organizațional; în plus — intervenție psihologică organizațională: planificarea și realizarea intervenției directe la nivel organizațional — ce sprijină schimbarea organizațională, coaching pentru dezvoltarea profesională; intervenții în psihologia reclamei; intervenții în psihologia sportului. Cunoștințe: noțiuni de bază în schimbarea organizațională, principii și proceduri de realizare a intervenției specifice organizaționale, elemente de consiliere pe problematici specifice schimbării și dezvoltării organizaționale, cunoștințe de consiliere vocațională, cunoașterea pieței muncii și a tendințelor actuale, elemente de psihologia reclamei și a consumatorilor, psihologia sportului, strategii de coaching. Abilități: design de intervenție cu impact pentru organizații; organizează, participă în echipă la intervenții cu impact pentru procesele vizate în organizații, aplică strategii adecvate pentru consilierea în organizații, colaborează cu colegi și alți profesioniști în contextul schimbării organizaționale și a activităților derivate;

c) lucrul pe proiect/produs: stabilirea scopurilor, analiza cerințelor unui produs specific nivelului organizațional sau mediului extern — reclamă, consumatori, designul și testarea de produs la nivel organizațional, de piață sau competițional. Cunoștințe: noțiuni de bază în ofertarea serviciilor de diagnoză organizațională, principii și proceduri de realizare a analizei de nevoi specifice organizațiilor, elemente de construire a unui chestionar specific unei problematici organizaționale. Abilități: design de produs cu impact pentru organizații, organizează, participă în echipa de analiză de nevoi, colaborează cu colegi și alți profesioniști în contextul diagnozei.

3. Nivel III — psiholog principal

Psihologul principal are toate competențele psihologului specialist, la care se adaugă următoarele competențe:

a) evaluare psihologică: în plus, planificarea și implementarea evaluării sistemelor la nivel organizațional — exemplificativ: realizează un studiu privind eficiența proiectului

de schimbare culturală. Deține capacitatea de a evalua sisteme, procese, proceduri, politici — cum ar fi sistemul de selecție dintr-o organizație. Cunoștințe: legislația specifică în vigoare, principiile și procedurile de efectuare a evaluării organizaționale, criterii științifice în alegerea și utilizarea instrumentelor utilizate în organizații sau în afara lor, instrumentele/tehnicele agreeate de CPR, specifice evaluării în organizații, evaluarea sistemelor, procedurilor, politicilor organizaționale, ghiduri de bune practici din domeniu. Abilități: selectarea instrumentelor adecvate obiectivelor evaluării, analiza de nevoi, colectarea și analiza riguroasă a informațiilor, ținând seama de factorii de influență relevanți, coroborarea și interpretarea datelor test/nontest obținute în urma evaluării, formularea unui diagnostic și a eventualelor recomandări de intervenție specifică, feedback oral și/sau scris, procedee de realizare a evidențelor/arhivare;

b) intervenție psihologică organizațională directă și indirectă: în plus, coaching pentru dezvoltarea antreprenorială/business și personală. Cunoștințe: noțiuni de bază în schimbarea organizațională, principii și proceduri de realizare a intervenției specifice organizaționale, elemente de consiliere pe problematici specifice schimbării și dezvoltării organizaționale, cunoștințe de consiliere vocațională, cunoașterea pieței muncii și a tendințelor actuale, elemente de psihologia reclamei și a consumatorilor, psihologia sportului, strategii de coaching. Abilități: design de intervenție cu impact pentru organizații, organizează, participă în echipă la intervenții cu impact pentru nivelele vizate în organizații, aplică strategii adecvate pentru consilierea în organizații, colaborează cu colegi și alți profesioniști în contextul schimbării organizaționale, a proiectelor și activităților derivate;

c) lucrul pe proiect/produs: în plus, implementarea și evaluarea unui produs specific la nivel organizațional — exemplificativ: implementează un sistem de autogestionare a echipelor. Cunoștințe: noțiuni de bază în ofertarea serviciilor de diagnoză organizațională, principii și proceduri de realizare a analizei de nevoi specifice organizațiilor, elemente de construire a unui chestionar specific unei problematice organizaționale, testare de produs, analiză de impact, evaluare eficiență produs, proces. Abilități: design de produs cu impact pentru organizații, organizează, participă în echipa de analiză de nevoi, colaborează cu colegi și alți profesioniști în contextul intervențiilor, al proiectelor și activităților derivate.

Art. 13. — Competențele profesionale de specialitate pentru specialitatea psihologie educațională, consiliere școlară și vocațională sunt structurate pe trei niveluri:

1. Nivel I — psiholog practicant

Psihologul practicant în specialitatea psihologie educațională, consiliere școlară și vocațională are următoarele competențe profesionale de specialitate:

a) evaluare psihologică: evaluarea și psihodiagnoza dezvoltării cognitive, afectiv-motivaționale, psihosociale și a personalității copiilor, adolescenților, adulților și vârstnicilor aflați într-un context educativ de învățare-dezvoltare, evaluarea și psihodiagnoza elevilor cu nevoi educaționale speciale, evaluarea profilului cognitiv, afectiv, psihosocial și de personalitate al membrilor familiilor elevilor. Cunoștințe: psihologie generală, psihologia vârstelor, psihologie educațională, consiliere școlară și vocațională, psihopatologie, psihologie clinică, evaluare și testare psihologică în domeniul psihologiei educaționale, psihometrie, etica profesiei de psiholog. Abilități: stabilirea comunicării cu persoana evaluată, utilizarea testelor psihologice, aplicarea principiilor și standardelor etice în evaluarea psihologică, ascultare activă, abilități de interviu, manifestarea unei atitudini empatică, lucrul în echipe multidisciplinare, alături de alți specialiști;

b) intervenție psihologică educațională: consiliere psihoeducațională, vocațională și psihologică în vederea optimizării sau eficientizării învățării, consiliere psihoeducațională și psihologică în vederea promovării atitudinilor și conduitei sanogene, consiliere psihoeducațională și psihologică pentru dezvoltarea personală, depășirea situațiilor de criză, conflict și risc. Cunoștințe: psihologie generală, psihologie educațională, psihologie clinică, psihopatologie și psihiatrie, evaluare educațională, consiliere școlară, instrumente de evaluare psihologică, etica profesiei de psiholog. Abilități: stabilirea comunicării cu persoana evaluată, utilizarea instrumentelor de evaluare psihologică, aplicarea principiilor și standardelor etice în evaluarea psihologică, abilitatea de ascultare activă, abilități de realizare a unui interviu developmental, manifestarea unei atitudini empatică, lucrul în echipe multidisciplinare.

2. Nivel II — psiholog specialist

Psihologul specialist are toate competențele psihologului practicant, la care se adaugă următoarele competențe:

a) evaluare psihologică: identificarea factorilor psihologici implicați în contextele de învățare la nivelul clasei de elevi, participare la dezvoltarea și validarea instrumentelor de evaluare psihologică din domeniul psihologiei educaționale, consilierii școlare și vocaționale;

b) intervenție psihologică educațională: consilierea vocațională vizând identificarea și stimularea abilităților, valorilor și intereselor profesionale, optimizarea deciziilor privind cariera și integrarea pe piața muncii, identificarea, consilierea și orientarea copiilor și tinerilor supradotați capabili de performanță înaltă către programe adecvate nevoilor lor specifice, în colaborare cu alți specialiști;

c) consultanță de specialitate: consultanța oferită cadrelor didactice, părinților, personalului administrativ, liderilor comunitari. Cunoștințe: psihologie educațională, psihologie clinică, psihopatologie și psihiatrie, evaluare educațională, consiliere școlară, instrumente de evaluare psihologică, etica profesiei de psiholog. Abilități: stabilirea comunicării cu persoana evaluată, ascultare activă, lucrul în echipe multidisciplinare, alături de alți specialiști, capacitatea de a lua decizii informate în procesul de evaluare, utilizarea tehnicilor de consiliere școlară și vocațională, aplicarea unei paradigme științifice în consilierea educațională.

3. Nivel III — psiholog principal

Psihologul principal are toate competențele psihologului specialist, la care se adaugă următoarele competențe:

a) evaluare psihologică: organizarea de studii/activități/programe cu relevanță în reducerea/remiterea abandonului școlar, reintegrare în școală, creșterea nivelului de aderență la contextele educaționale, elaborarea de metode și instrumente de evaluare psihologică, evaluarea impactului unor evenimente traumatizante majore la nivelul contextelor de școlarizare, dezvoltarea și validarea instrumentelor de evaluare psihologică educațională, orice altă activitate de evaluare psihologică din domeniul educațional care nu a fost cuprinsă în competențele celorlalte trepte de specializare;

b) intervenție psihologică educațională: elaborarea de metode și instrumente de lucru sau intervenție în domeniul psihologiei educaționale, consilierii școlare și vocaționale, dezvoltarea și validarea metodelor de asistență psihologică educațională, dezvoltarea și implementarea de proiecte în consiliere psihologică educațională/individual și de grup;

c) consultanță de specialitate: consultanța oferită instituțiilor naționale cu profil educațional, celor specializate în orientarea carierei, precum și companiilor interesate de programe cu caracter educațional.

Art. 14. — Competențele profesionale de specialitate pentru specialitatea psihopedagogie specială sunt structurate pe trei niveluri:

1. Nivel I — psiholog practicant

Psihologul practicant în specialitatea psihopedagogie specială are următoarele competențe profesionale de specialitate:

a) evaluare psihologică: evaluarea și psihodiagnoza tipului și severității disfuncției persoanelor cu deficiențe/handicap, precum și a comportamentelor adaptative, evaluarea psihopedagogică și psihodiagnoza dezvoltării cognitive, afectiv-motivationale și psihosociale, precum și a personalității persoanelor cu dizabilități sau CES, evaluarea profilului cognitiv, afectiv, psihosocial și de personalitate al membrilor familiilor persoanelor cu dizabilități. Cunoștințe: psihologie generală, psihologia vârstelor, psihologie educațională, consiliere școlară și vocațională, psihopatologie, psihologie clinică, evaluare și testare psihologică în domeniul psihologiei educaționale, psihometrie, etica profesiei de psiholog. Abilități: stabilirea comunicării cu persoana evaluată, utilizarea testelor psihologice, aplicarea principiilor și standardelor etice în evaluarea psihologică, ascultare activă, abilități de intervievare, manifestarea unei atitudini empaticе, lucrul în echipe multidisciplinare, alături de alți specialiști;

b) intervenție psihoeducațională: consilierea psihologică, psihoeducațională și psihopedagogică în vederea optimizării procesului învățării, promovării atitudinilor și conduitelor prosoziale, precum și a celor de viață sănătoasă, stimulării motivației vizând dezvoltarea personală, depășirii cu succes a situațiilor de criză, conflict și risc în cazul persoanelor cu dizabilități, intervenția psihologică și psihopedagogică în scopul optimizării autocunoașterii și dezvoltării personale, prevenției și remiterii dificultăților cognitive, afective și comportamentale de intensitate subclinică la persoanele cu dizabilități, furnizarea terapiilor specifice pentru persoanele cu dizabilități, intervenția logopedică preventivă și curativă în tulburările de limbaj și comunicare. Cunoștințe: fundamentele psihopedagogiei speciale, psihologia dezvoltării în contextul dizabilității, psihologie educațională, psihopatologie și psihiatrie, evaluare psihopedagogică, logopedie, instrumente de evaluare psihologică și psihopedagogică, etica profesiei de psiholog. Abilități: stabilirea comunicării cu persoana evaluată, utilizarea instrumentelor de evaluare psihologică și psihopedagogică, aplicarea principiilor și standardelor etice în evaluarea psihopedagogică, abilitatea de ascultare activă, abilități de realizare a unui interviu developmental, manifestarea unei atitudini empaticе, lucrul în echipe multidisciplinare.

2. Nivel II — psiholog specialist

Psihologul specialist are toate competențele psihologului practicant, la care se adaugă următoarele competențe:

a) evaluare psihologică: identificarea factorilor psihologici implicați în contextele de învățare la nivelul clasei de elevi, în contextele de învățare inclusivă și învățământul special, participarea la dezvoltarea și validarea instrumentelor de evaluare psihologică din domeniul psihologiei educaționale, consilierii școlare și vocaționale, în contextele de învățare inclusivă și învățământul special;

b) intervenție psihoeducațională: identificarea, consilierea și orientarea copiilor și tinerilor supradotați capabili de performanță înaltă către programe adecvate nevoilor lor specifice, în colaborare cu alți specialiști, asistența, consilierea și intervenția psihoeducațională și psihopedagogică în beneficiul persoanelor cu dizabilități la domiciliu, în instituții, organizații și comunitate;

c) consultanță de specialitate: consultanța de specialitate oferită familiei, cadrelor didactice, altor specialiști, personalului

administrativ, liderilor comunitari cu referire la problemele specifice persoanelor cu dizabilități. Cunoștințe: profile atipice de dezvoltare, psihologie clinică, psihopatologie și psihiatrie, metode și tehnici de evaluare a elevilor cu cerințe educaționale speciale, tehnici speciale de terapia limbajului, consiliere școlară, instrumente de evaluare psihologică, etica profesiei de psiholog. Abilități: stabilirea comunicării cu persoana asistată, ascultare activă, lucrul în echipe multidisciplinare, alături de alți specialiști, capacitatea de a lua decizii informate în procesul de evaluare psihopedagogică, utilizarea tehnicilor de consiliere școlară și vocațională, aplicarea unei paradigme științifice în intervențiile psihopedagogice și consilierea persoanelor cu dizabilități și a familiilor acestora.

3. Nivel III — psiholog principal

Psihologul principal are toate competențele psihologului specialist, la care se adaugă următoarele competențe:

a) evaluare psihologică: organizarea de studii/activități/programe cu relevanță în reducerea/remiterea abandonului școlar, reintegrare în școală, creșterea nivelului de aderență la contextele educaționale, elaborarea de metode și instrumente de evaluare psihologică, evaluarea impactului unor evenimente traumatizante majore la nivelul contextelor de școlarizare, dezvoltarea și validarea instrumentelor de evaluare psihologică educațională, orice altă activitate de evaluare psihologică din domeniul educațional care nu a fost cuprinsă în competențele celorlalte trepte de specializare — toate cu referire la persoanele cu CES;

b) intervenție psihoeducațională: elaborarea de metode și instrumente de lucru sau intervenție pentru persoanele cu CES, în domeniul psihologiei educaționale, consilierii școlare și vocaționale, dezvoltarea și validarea metodelor de asistență psihologică educațională, dezvoltarea și implementarea de proiecte în consiliere psihologică educațională/individuală și de grup — pentru persoanele cu CES;

c) consultanță de specialitate: consultanța de specialitate oferită familiei, cadrelor didactice, altor specialiști, personalului administrativ, liderilor comunitari cu referire la problemele specifice persoanelor cu dizabilități.

Art. 15. — Competențele profesionale de specialitate pentru specialitatea psihologie aplicată în domeniul securității naționale sunt structurate pe trei niveluri:

1. Nivel I — psiholog practicant

Psihologul practicant în specialitatea psihologie aplicată în domeniul securității naționale are următoarele competențe profesionale de specialitate:

a) evaluare psihologică: Evaluarea psihologică în vederea selecției pentru angajare/admitere în instituțiile de învățământ din domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale; evaluarea psihologică în vederea supravegherii sănătății personalului din instituțiile din domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale; evaluarea psihologică pentru deținerea și utilizarea armelor și munițiilor supuse autorizării; evaluarea psihologică pentru a desfășura operațiuni cu materiale și substanțe explozive; evaluarea psihologică a persoanelor arestate preventiv, a celor care execută o pedeapsă privativă de libertate, precum și a altor categorii de persoane aflate în competența instituțiilor din domeniul apărării, ordinii și siguranței naționale, conform reglementărilor legislative în vigoare; evaluarea contextului muncii în instituțiile din domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale în funcție de caracteristicile mediului organizațional; diagnoza climatului organizațional în scopul optimizării funcționării instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale. Cunoștințe: psihologia muncii și organizațională, psihologie clinică, psihologie militară, psihologia sănătății, psihopatologie și psihiatrie, evaluare

psihologică, instrumente, tehnici și metode de evaluare psihologică, metode de evaluare a grupurilor, organizației, etica profesiei de psiholog. Abilități: stabilirea comunicării cu persoana evaluată, ascultare activă; abilități de intervievator; manifestarea unei atitudini empatică; utilizarea instrumentelor, tehnicilor și metodelor de evaluare individuală a personalității, aptitudinilor, competenței sau motivației etc.; utilizarea de metode și tehnici de evaluare a grupurilor, organizației, diagnoza climatului organizațional; aplicarea principiilor și standardelor etice în evaluarea psihologică; oferirea de feedback clar și relevant, lucrul în echipe multidisciplinare, alături de alți specialiști;

b) intervenție psihologică de specialitate: asistența psihologică a personalului instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale, prin programe și măsuri specifice, menite să asigure condițiile privind adaptarea la mediul de muncă specific, creșterea performanțelor profesionale, identificarea timpurie a semnelor/simptomelor tulburărilor psihice și remisiunea stărilor disfuncționale, precum și menținerea sănătății psihice a asistaților; asistența psihologică a persoanelor arestate preventiv, a celor care execută o pedeapsă privativă de libertate, precum și a altor categorii de persoane aflate în competența instituțiilor din domeniul apărării, ordinii și siguranței naționale, conform reglementărilor în vigoare; consiliere psihologică în specialitate; activități specifice psihologiei operaționale în vederea asigurării psihologice a operațiilor militare, misiunilor, intervențiilor și acțiunilor operative. Cunoștințe: psihologia muncii și organizațională, psihologie clinică, psihologie militară, psihoterapie, psihopatologie și psihiatrie, consiliere psihologică, psihologia dezvoltării, psihologia sănătății, etica profesiei de psiholog. Abilități: stabilirea comunicării cu persoana evaluată, ascultare activă; elaborarea și desfășurarea de programe de profilaxie psihologică; utilizarea tehnicilor și metodelor specifice activității de asistență psihologică, utilizarea tehnicilor de intervenție privind adaptarea la solicitările muncii, tehnicilor de reducere a stresului ocupațional, tehnicilor de bază privind adaptarea la stres; utilizarea de metode și tehnici privind pregătirea psihică specifică pe tipuri de misiuni; utilizarea tehnicilor de psihoterapie și consiliere psihologică; oferirea de feedback clar și relevant.

2. Nivel II — psiholog specialist

Psihologul specialist are toate competențele psihologului practicant, la care se adaugă următoarele competențe:

a) evaluare psihologică: evaluarea psihologică în vederea promovării în carieră a personalului din domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale; analiza psihologică a activității profesionale în cadrul instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale; diagnoza culturii organizaționale în instituțiile din domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale. Cunoștințe: psihologia muncii și organizațională, psihologie organizațional-managerială, psihologie clinică, psihologie militară, psihologia sănătății, psihopatologie și psihiatrie, evaluare psihologică, instrumente, tehnici și metode de evaluare psihologică, metode de analiză psihologică a activității profesionale, etica profesiei de psiholog. Abilități: stabilirea comunicării cu persoana evaluată, ascultare activă; abilități de intervievator; manifestarea unei atitudini empatică; utilizarea instrumentelor, tehnicilor și metodelor de evaluare individuală a personalității, aptitudinilor, competenței sau motivației, stilului de conducere etc.; selectarea și aplicarea de tehnici și metode de diagnoză a climatului organizațional și a culturii organizaționale; utilizarea de tehnici și metode de analiză psihologică a activității profesionale; aplicarea principiilor și standardelor etice în evaluarea psihologică; oferirea de feedback clar și relevant; lucrul în echipe multidisciplinare, alături de alți specialiști;

b) intervenție psihologică de specialitate: intervenție organizațională în scopul optimizării funcționării instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale; intervenție psihologică în incidente critice. Cunoștințe: psihologia muncii și organizațională, psihologie clinică, psihologie militară, consiliere psihologică în specialitate, consiliere psihologică, psihoterapie, psihopatologie și psihiatrie, psihologia dezvoltării, psihologia sănătății, prim ajutor psihologic, etica profesiei de psiholog. Abilități: stabilirea comunicării cu persoana evaluată, ascultare activă; elaborarea și desfășurarea de programe de profilaxie psihologică; utilizarea tehnicilor și metodelor specifice activității de asistență psihologică, utilizarea tehnicilor de intervenție pentru adaptarea la solicitările postului, a tehnicilor de reducere a stresului ocupațional, tehnicilor de bază privind adaptarea la stres; utilizarea metodelor și tehnicilor privind pregătirea psihică specifică pe tipuri de misiuni; utilizarea tehnicilor de psihoterapie și consiliere psihologică; utilizarea tehnicilor de intervenție la nivel de organizație; utilizarea tehnicilor de intervenție în situațiile producerii unor evenimente cu potențial traumatic, managementul stresului în incidente critice; oferirea de feedback clar și relevant, lucrul în echipe multidisciplinare, alături de alți specialiști.

3. Nivel III — psiholog principal

Psihologul principal are toate competențele psihologului specialist, la care se adaugă următoarele competențe:

a) evaluare psihologică: evaluarea psihologică tip expertiză în specialitate. Cunoștințe: psihologia muncii și organizațională, psihologie organizațional-managerială, psihologie clinică, psihologie militară, psihologia sănătății, psihopatologie și psihiatrie, evaluare psihologică, instrumente, tehnici și metode de evaluare psihologică, metode de analiză psihologică a muncii, etica profesiei de psiholog. Abilități: stabilirea comunicării cu persoana evaluată, ascultare activă; abilități de intervievator; manifestarea unei atitudini empatică; utilizarea instrumentelor, tehnicilor și metodelor de evaluare individuală a personalității, aptitudinilor, competenței sau motivației, stilului de conducere, tip expertiză în specialitate; selectarea și aplicarea de tehnici și metode de diagnoză organizațională; utilizarea de tehnici și metode de analiză psihologică a activității profesionale; aplicarea principiilor și standardelor etice în evaluarea psihologică; oferirea de feedback clar și relevant; lucrul în echipe multidisciplinare, alături de alți specialiști;

b) intervenție psihologică de specialitate: negociere în situații de criză. Cunoștințe: psihologia muncii și organizațională, psihologie organizațional-managerială, psihologie clinică, psihologie militară, psihoterapie, consiliere psihologică, psihopatologie și psihiatrie, psihologia dezvoltării, psihologia sănătății, managementul stresului în incidente critice, negocierea în situații de criză, etica profesiei de psiholog. Abilități: stabilirea comunicării cu persoana evaluată, ascultare activă; elaborarea și desfășurarea de programe de profilaxie psihologică; utilizarea tehnicilor și metodelor specifice activității de asistență psihologică, utilizarea tehnicilor de intervenție specifice adaptării la solicitările postului, a tehnicilor de reducere a stresului ocupațional, tehnicilor de bază privind adaptarea la stres, tehnicilor de negociere în situații de criză; utilizarea metodelor și tehnicilor privind pregătirea psihică specifică pe tipuri de misiuni; utilizarea tehnicilor de psihoterapie și consiliere psihologică; utilizarea tehnicilor de intervenție la nivel de organizație; utilizarea tehnicilor de intervenție în situațiile producerii unor evenimente cu potențial traumatic, managementul stresului în incidente critice; oferirea de feedback clar și relevant, lucrul în echipe multidisciplinare, alături de alți specialiști.

Art. 16. — Competențele profesionale de specialitate pentru specialitatea psihologie judiciară — evaluarea comportamentului simulat prin tehnica poligraf sunt structurate pe trei niveluri:

1. Nivel I — psiholog practicant

Psihologul practicant în specialitatea psihologie judiciară — evaluarea comportamentului simulat prin tehnica poligraf are următoarele competențe profesionale de specialitate:

— evaluare psihologică și psihofiziologică: evaluarea sincerității unor persoane bănuite de implicarea în activități infracționale sau în orice alte activități antisociale; verificarea sincerității depoziției persoanelor implicate în procesul judiciar sau în orice alte litigii comerciale, civile, care implică intervenția justiției, mediere sau orice altă formă de înțelegere legală; verificarea sincerității unor persoane implicate în anchetele interne ale instituțiilor de apărare, ordine publică sau siguranță națională sau în alte anchete administrative ale oricărui instituții sau societății cu caracter public sau privat; evaluarea sincerității persoanelor în cadrul selecției de personal organizată în instituțiile de apărare națională, ordine publică sau siguranță națională sau în interiorul oricărui altor instituții publice sau private. Cunoștințe: legislație, proceduri, baterii de chestionare utilizate pentru examinări punctuale sau de screening, identificarea vulnerabilităților la selecția de personal. Abilități: relaționare cu beneficiarul, construirea adecvată a întrebărilor specifice examinării poligraf, abordare neutră și obiectivă a subiectului, analiza și interpretarea diagramelor, derularea interviului posttest, utilizarea adecvată a datelor obținute în interviul posttest, consilierea beneficiarului, elaborarea documentelor rezultate în urma examinării poligraf, utilizarea bateriilor de chestionare generale pentru identificarea vulnerabilităților la selecția de personal.

2. Nivel II — psiholog specialist.

Psihologul specialist în specialitatea psihologie judiciară — evaluarea comportamentului simulat prin tehnica poligraf are toate competențele psihologului practicant, la care se adaugă evaluarea psihologică și psihofiziologică: verificarea loialității și/sau a integrității persoanelor față de obiectivele organizației

de apărare națională, ordine publică sau siguranță națională sau față de orice alte tipuri de instituții, societății cu caracter public sau privat în care își desfășoară activitatea persoanele examinate și realizarea unei noi examinări în condițiile în care se dispune o reexaminare sau un raport de expertiză pentru o instanță de fond.

Cunoștințe: identificarea vulnerabilităților în cadrul examinărilor de integritate, modul de derulare a unei examinări de integritate, modul de derulare a unei noi examinări poligraf în cazul unei reexaminări, cunoștințe de drept necesare întocmirii unei expertize. Abilități: pregătirea și desfășurarea unor noi examinări în condițiile unei reexaminări, construirea bateriilor de chestionare pentru identificarea vulnerabilităților în examinările de integritate, întocmirea unui raport de expertiză.

3. Nivel III — psiholog principal

Psihologul principal în specialitatea psihologie judiciară — evaluarea comportamentului simulat prin tehnica poligraf are toate competențele psihologului specialist, la care se adaugă evaluarea psihologică și psihofiziologică: realizarea unei noi expertize sau a expertizei pentru instanțele de fond, apel și recurs, analiza și evaluarea activității poligraf, evaluarea traumei persoanelor implicate în procesul judiciar (victime, aparținători) sau în orice alte forme de activitate în care există indicii semnificative ale existenței unui proces traumatic și evaluarea traumei prin intermediul tehnicii poligraf însoțeste evaluarea clinică. Cunoștințe: conținutul noii expertize, structura activităților de analiză și evaluare a unei examinări poligraf, psihotraumatologia și fiziologia traumei, elaborarea bateriilor de teste în cadrul examinării persoanelor despre care se presupune ca au suferit un proces traumatic. Abilități: de pregătire și desfășurarea a unei noi expertize, de interpretare a activității poligraf, de pregătire și derulare a unei examinări de evaluare a traumei prin intermediul tehnicii poligraf, stabilirea itemilor specifici.

Art. 17. — Expertizele psihologice pot fi realizate de către psihologii specialiști și principali în specialitatea deținută.

ANEXA Nr. 2

N O R M E

privind educația și formarea profesională ale psihologilor cu drept de liberă practică

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Educația și formarea profesională a psihologilor au două componente: formarea inițială și formarea continuă.

(2) Formarea inițială a psihologilor constă în absolvirea ciclurilor 1 și 2 de studii universitare — licență și master — prevăzute de sistemul Bologna, în domeniul psihologiei, respectiv al specialității pentru care se solicită atestarea profesională, sau a unui program de licență de lungă durată — 4—5 ani, echivalent în condițiile legii, în acord cu descrierea profesiei de psiholog în Cadrul european al calificărilor, Clasificarea ocupațiilor din România și Registrul național al calificărilor din învățământul superior. Prin excepție, formarea inițială a psihologilor din specialitățile psihoterapie și consiliere psihologică, precum și a altor specialiști care pot accesa competența generală în psihoterapie include și un program specific de formare profesională de lungă durată în domeniul psihoterapiei, respectiv consilierii, urmat după absolvirea studiilor de licență, derulat prin intermediul unei asociații profesionale de psihoterapie cu statut de furnizor de formare profesională avizat de către Colegiul Psihologilor din România — denumit în continuare *CPR*, sau prin colaborarea unei asociații

profesionale cu statut de furnizor de formare profesională avizat de către *CPR* cu o universitate.

(3) Formarea continuă este ulterioară formării inițiale și se orientează spre dezvoltarea de competențe care pot defini un traseu de specializare profesională sau asigură psihologilor dezvoltarea competențelor profesionale deja dobândite. Acumularea de credite din formarea continuă reprezintă o condiție a menținerii atestatului de liberă practică și de schimbare a treptei de atestare.

Art. 2. — (1) Formarea profesională a psihologilor este realizată prin intermediul programelor de formare, care pot fi derulate de mai multe categorii de entități cu statut de furnizor de formare, în funcție de tipul programului. Cu excepția programelor de studii universitare acreditate, Agenția Română pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior, denumită în continuare *ARACIS*, programele de formare profesională pentru psihologi se organizează numai sub egida *CPR* și cu avizul Comitetului director al *CPR*, denumit în continuare *comitetul director*.

(2) Programele de formare profesională ale psihologilor cu drept de liberă practică pot fi:

a) programe universitare de licență în psihologie acreditate *ARACIS*;

b) programe universitare de masterat în psihologie acreditate ARACIS;

c) programe de formare profesională de lungă durată în domeniul psihoterapiei, cu o durată de minimum 4 ani, respectiv minimum 500 de ore formare profesională, 250 de ore dezvoltare personală/experiență terapeutică personală, 150 de ore supervizare;

d) programe de formare profesională de lungă durată în domeniul consilierii psihologice, cu o durată de minimum 2 ani, respectiv minimum 250 de ore formare profesională, 150 de ore dezvoltare personală/experiență terapeutică personală, 50 de ore supervizare, organizate în aceleași condiții ca și programele de formare în psihoterapie;

e) programe de formare profesională de lungă durată în domeniul psihologie judiciară — evaluarea comportamentului simulat prin tehnica poligraf, cu durata de 400 de ore de formare profesională, dintre care 1/3 activități practice;

f) programe de formare profesională continuă cu caracter repetitiv, în aceeași structură, de durată variabilă, organizate de furnizori de formare profesională;

g) programe de formare profesională continuă cu caracter unic: conferințe, workshopuri, simpozioane, școli de vară, cursuri online și alte evenimente științifice organizate de diferite entități de formare. Acestea sunt asimilate formării continue, cu condiția îndeplinirii standardelor de calitate prevăzute în prezentul document. Programele de durată foarte redusă — spre exemplu, workshopuri de 2—4 ore, pot fi derulate și de psihologi sau cabinete în nume individual, filialele teritoriale ale colegiului sau alte entități;

h) alte categorii de programe de formare profesională continuă, cu condiția avizării de către CPR: programe de doctorat în psihologie, programe postuniversitare în psihologie, programe universitare în psihiatrie, stagii practice/clinice supervizate, programe de supervizare profesională etc.

(3) Programele de educație și formare profesională în psihologie parcurse în afara României vor fi recunoscute de CPR, cu condiția echivalării diplomei de studii de către Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor, denumit în continuare *CNRED*.

Art. 3. — (1) Activitatea de formare profesională continuă este obligatorie.

(2) Psihologii cu drept de liberă practică au obligația de a obține un număr de minimum 10 credite de formare profesională pentru fiecare an de practică în profesie.

(3) Acumularea unui număr inferior de credite suspendă dreptul psihologului de a obține o treaptă de specializare superioară, până la obținerea a cel puțin 10 credite profesionale pentru fiecare an de practică în profesie.

Art. 4. — Formarea profesională a psihologilor are următoarele obiective:

a) dezvoltarea competențelor profesionale, transversale și de specialitate;

b) cunoașterea și respectarea de către psihologi a standardelor de calitate în serviciile psihologice;

c) actualizarea cunoștințelor și perfecționarea pregătirii profesionale în profesia de psiholog, prin însușirea unor cunoștințe avansate, metode și procedee moderne, în scopul creșterii calității serviciilor psihologice;

d) accesul la alte specializări profesionale, respectiv obținerea de noi competențe profesionale, după caz;

e) creșterea posibilităților de mobilitate pe piața muncii internațională pentru psihologii români.

Art. 5. — (1) Programele de studii universitare de licență și master în psihologie sunt organizate de către universități, cu acreditarea ARACIS.

(2) Celelalte programe de formare profesională în psihologie pot fi organizate de către persoane juridice de drept public sau

privat, de către filialele locale ale colegiului, persoane fizice sau alte entități avizate de către comitetul director în condițiile prezentelor norme, denumite în continuare *furnizori de formare profesională*.

Art. 6. — (1) Formarea profesională a psihologilor se organizează în mod distinct și specializat, potrivit specialităților profesionale reglementate.

(2) În cadrul formării profesionale a psihologilor funcționează un sistem de credite specific profesiei de psiholog, iar pe baza cumulării acestora se poate atesta dobândirea de competențe profesionale noi.

(3) Sistemul de credite specific profesiei de psiholog se revizuieste periodic prin hotărâre a comitetului director.

Art. 7. — CPR, prin intermediul comitetului director, are următoarele responsabilități și atribuții în domeniul educației și formării profesionale a psihologilor:

a) coordonează la nivel național activitatea de formare profesională a psihologilor;

b) avizează și creditează programele de formare profesională pentru psihologi;

c) avizează înregistrarea furnizorilor de formare profesională;

d) elaborează sistemul de credite specific profesiei de psiholog;

e) elaborează standarde de calitate în domeniul formării profesionale a psihologilor;

f) formulează răspunsurile la contestațiile privind avizarea programelor de formare;

g) asigură înregistrarea programelor de formare în registrul furnizorilor de formare profesională;

h) asigură publicitatea programelor de formare profesională, prin publicarea acestora pe website-ul propriu;

i) colaborează cu ministerele relevante și alte instituții publice, în vederea reglementării condițiilor de educație, formare profesională și practică pentru psihologi.

Art. 8. — (1) Furnizorii de formare profesională menționați la art. 5 alin. (2) au următoarele responsabilități:

a) să respecte standardele de calitate a programelor de formare profesională definite prin prezentele norme;

b) să culeagă feedback despre program de la cursanți, cel puțin la finalul programului;

c) să elibereze documentele de absolvire în termen de 30 de zile de la finalul activităților programului;

d) să depună la secretariatul CPR în termen de maximum 90 de zile de la data începerii cursului de formare profesională lista cursanților înmatriculați la cursul de formare profesională. La cerere, furnizorii de formare profesională vor furniza colegiului datele de contact ale participanților;

e) să țină evidența prezenței participanților la activitățile aferente programului de formare;

f) să parcurgă toată programa de curs pe baza căreia a fost avizat programul de formare.

(2) Furnizorii de formare profesională care organizează programe de formare profesională finalizate cu diplome sau certificate de absolvire încheie în mod obligatoriu contracte de formare profesională cu participanții la aceste programe, cu excepția instituțiilor publice care organizează programe de formare pentru angajații proprii.

Art. 9. — În condițiile Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 788/2005, cu completările ulterioare, denumite în continuare *norme metodologice*, angajatorii au obligația de a sprijini financiar și administrativ procesul de formare profesională continuă a psihologilor.

CAPITOLUL II

Avizarea programelor de formare profesională

Art. 10. — Avizarea profesională reprezintă condiția pentru realizarea programelor de formare profesională (program). Avizarea se realizează de către comitetul director, pe baza propunerilor comisiei de evaluare a programului.

Art. 11. — (1) Avizarea profesională a programelor și furnizorilor de formare profesională se realizează pe baza standardelor de calitate prevăzute în prezentele norme.

(2) Avizul profesional se acordă distinct pentru fiecare program de formare profesională sau pentru o singură specialitate profesională.

(3) Avizarea profesională se certifică printr-un document ale cărui formă, conținut și regim de eliberare se stabilesc prin dispoziție a președintelui comitetului director.

Art. 12. — Cu excepția programelor cu caracter unic, toate programele de formare profesională vor fi evaluate inițial, în vederea avizării, și periodic o dată la 5 ani, în vederea reavizării. Avizarea programelor de formare continuă cu caracter unic are de asemenea caracter unic. Toate programele de formare profesională avizate în urma evaluării vor fi postate pe site-ul CPR.

Art. 13. — Evaluarea programelor de formare profesională, inițială în vederea avizării și periodică o dată la 5 ani, va fi realizată pentru fiecare specialitate de către comisia de metodologie a comitetului director, din perspectiva standardelor de calitate definite în prezentele norme. În cazul în care programul este inițiat de către sau în cazul în care în cadrul lui participă un membru al comisiei de metodologie, analiza acestuia se va face în cadrul comitetului director.

Art. 14. — (1) Dosarul prin care se solicită avizarea programului va fi transmis comisiei de către secretariatul comitetului director.

(2) Comisia are la dispoziție un termen de 45 de zile pentru evaluarea programului și propunerea unei rezoluții. Rezoluția comisiei va fi înaintată pentru aprobare către comitetul director și va fi supusă votului în prima ședință a acestuia.

(3) Rezoluția adoptată de comitetul director va fi comunicată solicitantului în termen de 15 zile de la adoptare.

Art. 15. — (1) În termen de 30 de zile de la comunicare, solicitantul poate depune la secretariatul comitetului director o contestație referitoare la rezultatul avizării.

(2) Contestația este analizată în cadrul comitetului director în următoarea ședință de la data înregistrării contestației.

(3) Hotărârea comitetului director este definitivă și va fi comunicată contestatarului în termen de 15 zile de la data ședinței.

Art. 16. — (1) Evaluarea comisiei asupra propunerii de program va urmări îndeplinirea standardelor de calitate ale programelor de formare profesională în psihologie și va fi realizată cu ajutorul unei fișe de evaluare, pe baza dosarului depus de candidat și a fișei programului cuprinse în dosar. Pe baza prezentelor standarde de calitate, comitetul director adoptă modelul fișelor: fișa programului și fișa de evaluare a programului.

(2) În funcție de gradul de îndeplinire a standardelor de calitate constatate, programul de formare poate primi următoarele calificative în urma evaluării: Îndeplinit — se acordă avizarea pentru o perioadă de 5 ani, Parțial îndeplinit — se acordă drept de funcționare și se reevaluează după 1 an sau Neîndeplinit — nu se acordă avizarea.

Art. 17. — (1) Avizarea profesională obținută pentru un program de formare profesională poate fi pierdută dacă:

a) programul nu mai îndeplinește condițiile minime de avizare prevăzute în prezentele norme;

b) furnizorul de formare nu depune la secretariatul CPR în termenele prevăzute toate documentele cuprinse în prezentele norme;

c) furnizorul nu respectă standardele de calitate definite în prezentele norme;

d) furnizorul de formare solicită acest lucru.

(2) Avizul profesional poate fi retras de către comitetul director în mod direct sau la propunerea comisiilor, atunci când se constată una dintre condițiile menționate deasupra. Constatarea este realizată de către comisia de metodologie, la solicitarea oricărui membru al comitetului director, dacă există sesizări din partea participanților la programe.

(3) Furnizorul de formare profesională căruia i s-a retras avizul profesional poate să solicite un nou aviz numai după minimum 6 luni de la data comunicării retragerii.

Art. 18. — (1) Pentru activitatea de înregistrare și avizare profesională, furnizorii de formare profesională plătesc CPR taxe de avizare.

(2) Nivelul taxelor de avizare este stabilit prin hotărâre a Consiliului CPR.

(3) Sunt exceptați de la plata taxelor:

a) furnizorii de formare profesională care nu percep taxe pentru programele de formare profesională sau care elaborează programe de formare profesională gratuite, ca atribuție de serviciu;

b) facultățile care derulează programe de studiu în psihologie.

Art. 19. — (1) Comitetul director întocmește Registrul furnizorilor de formare profesională pentru psihologii cu drept de liberă practică, care cuprinde toți furnizorii de formare profesională avizați în condițiile prezentelor norme, precum și programele de formare profesională avizate.

(2) Registrul furnizorilor de formare profesională are trei părți:

a) partea I cuprinde furnizorii de educație și formare profesională universitară inițială, respectiv universitățile care derulează programe de studii în psihologie, precum și programele de licență și master în psihologie acreditate ARACIS;

b) partea a II-a cuprinde furnizorii și programele de formare profesională de lungă durată în psihoterapie și consiliere psihologică, asimilate formării inițiale în specialitățile psihoterapie și consiliere psihologică;

c) partea a III-a cuprinde furnizorii de formare profesională continuă și programele de formare continuă.

Art. 20. — (1) Conținutul dosarului pentru avizarea programelor de formare profesională de lungă durată în domeniul psihoterapiei este format din:

a) cerere;

b) fișa programului;

c) CV profesori și formatori;

d) copii după atestatele formatorilor;

e) model certificat absolvire;

f) copie după documentul care atestă plata taxei de avizare;

g) dovada recunoașterii metodei/formei/tipului de psihoterapie în practica internațională și/sau dovezi ale validării științifice a metodei/formei/tipului de psihoterapie, dacă este o metodă/formă nouă, nerecunoscută la nivel internațional și neavizată încă de către CPR;

h) raportarea programului la standardele internaționale de formare în psihoterapie;

i) modelul contractului de formare profesională încheiat cu participanții.

(2) Conținutul dosarului pentru avizarea programelor de formare profesională continuă este format din:

a) cerere;

b) fișa programului;

- c) CV-ul formatorului/formatorilor, care nu se depune pentru conferințe;
- d) copie după atestatul formatorului/formatorilor, care nu se depune pentru conferințe;
- e) model certificat absolvire;
- f) copie după documentul care atestă plata taxei de avizare;
- g) modelul contractului de formare profesională încheiat cu participanții.

(3) Conținutul dosarului pentru avizarea programelor universitare de masterat în psihologie este format din:

- a) cerere;
- b) planul de învățământ al programului;
- c) copie a hotărârii de acreditare din partea ARACIS;
- d) lista profesorilor, în care va fi menționat coordonatorul și vor fi identificați cei cu statut de formator;
- e) CV coordonator program;
- f) copii după atestatele formatorilor;
- g) copie după documentul care atestă plata taxei de avizare.

(4) Conținutul dosarului pentru avizarea conferințelor și workshopurilor este format din:

- a) cerere;
- b) programul conferinței/workshopului, după caz;
- c) comitetul științific și de organizare a conferinței, după caz;
- d) rezumate workshopuri, după caz;
- e) CV susținători workshopuri, după caz;
- f) copii după atestatele de liberă practică ale susținătorilor de workshopuri, dacă este cazul;
- g) copie după documentul care atestă plata taxei de avizare.

Art. 21. — Programele de formare profesională de foarte scurtă durată — maximum 4 ore, cu caracter unic, nu se supun condițiilor generale de avizare definite prin prezenta. Avizarea acestora se va realiza printr-o procedură simplă, în baza unei cereri adresate secretariatului filialei. Alături de cerere, solicitantul va prezenta o descriere a programului/workshopului, CV-ul susținătorului, copie după atestatul susținătorului, dacă este cazul, precum și alte informații pe care le consideră utile. Cererea va fi analizată în cadrul comisiei de metodologie.

Art. 22. — (1) CPR are responsabilitatea de a publica pe pagina web programele de formare avizate, ca parte a Registrului furnizorilor de formare profesională.

(2) Pentru programele de formare profesională asimilate formării inițiale — programe de licență, programe de master și programe de formare de lungă durată în psihoterapie —, pe pagina web vor fi postate statistici privind rata de promovabilitate a programului, respectiv procentul de absolvenți care au obținut atestatul, respectiv accesul în profesie și schimbări de treaptă, din totalul absolvenților care au solicitat atestatul.

(3) CPR va pune la dispoziția participanților la programele de formare profesională o modalitate digitală de furnizare de feedback cu privire la programe.

Art. 23. — (1) Creditarea programelor de formare profesională continuă se realizează în cadrul evaluării programelor în vederea avizării.

(2) Creditarea se realizează de către comitetul director, pe baza propunerii comisiei de metodologie.

(3) Se acordă 1 credit/ora de formare profesională.

Art. 24. — Comitetul director, prin președinte, poate aproba convenții sau acorduri de recunoaștere și echivalare a creditelor obținute în cadrul formării profesionale specifice altor profesii.

Art. 25. — (1) Pe lângă activitățile formale structurate sub forma programelor de formare profesională continuă mai pot fi creditate și alte activități profesionale cu relevanță în formarea profesională a psihologilor, după cum urmează:

a) printr-o modalitate formală, prin susținerea unui program organizat de către un furnizor de formare profesională, în

domenii științifice interdisciplinare sau relevante pentru psihologie;

b) printr-o modalitate formală, prin publicarea unei lucrări cu caracter științific și/sau profesional;

c) printr-o modalitate nonformală, prin desfășurarea unor activități specifice de practică pentru studenți, la sediul profesional sau la locul de muncă;

d) printr-o modalitate nonformală, prin reprezentarea organizației profesionale, prin întâlniri reprezentative în mediul profesional sau în cadrul organizațiilor profesionale internaționale;

e) printr-o modalitate nonformală prin organizarea și/sau participarea la activități de cercetare cu caracter aplicativ în psihologie, finanțate la nivel național sau internațional;

f) printr-o modalitate nonformală, prin participarea la activități și proiecte specifice ale CPR;

g) prin participarea la evenimente științifice internaționale derulate în afara României;

h) prin participarea la programe de formare profesională derulate în afara țării.

(2) Creditarea acestor activități se face la solicitarea psihologului, în cadrul comisiilor de specialitate sau ca urmare a unei decizii a CPR.

CAPITOLUL III

Standarde de calitate ale programelor de formare profesională

Art. 26. — (1) Scopul unui program de formare profesională trebuie să fie clar definit și să vizeze formarea unor competențe relevante pentru practica profesională în specialitatea în care se solicită avizarea.

(2) Competențele profesionale specifice formate prin program trebuie să fie definite în termeni de cunoștințe, abilități și rezultate ale învățării.

Art. 27. — (1) Procesul de predare-învățare trebuie să fie adecvat tematicilor abordate, clar structurat și organizat astfel încât să permită cursanților să atingă rezultatele învățării declarate ale programului.

(2) Metodele de predare pot cuprinde, în proporție variabilă: activități de predare directă — curs, seminar, prezentări, exerciții, activități aplicative —, studiu individual, activități de tutorat, proiecte, studii de caz, activități practice, supervizare etc.

Art. 28. — (1) Planul de învățământ/Programa de formare profesională trebuie să conțină informații detaliate și clare privind conținutul programului și modul în care se are în vedere atingerea rezultatelor învățării. Acesta va trebui să precizeze numărul total al orelor de formare teoretică și al orelor de abilitare profesională/practică. Informațiile cu privire la planul de învățământ/programa de formare sunt cuprinse în fișa programului.

(2) Programele de formare de lungă durată în psihoterapie se vor întinde pe minimum 4 ani și vor include un număr minim de 500 de ore de formare profesională, 250 de ore de dezvoltare personală/experiență terapeutică personală și 150 de ore de supervizare.

(3) Programele de formare de lungă durată în consiliere psihologică se vor întinde pe minimum 2 ani și vor include un număr minimum de 250 de ore de formare profesională, 150 de ore de dezvoltare personală/experiență terapeutică personală și 100 de ore de supervizare.

Art. 29. — (1) În vederea avizării programului de formare profesională, furnizorul de formare profesională trebuie să dispună de resursa umană necesară, prin colaborarea cu formatori recunoscuți în specialitatea pentru care se solicită avizarea, cu următoarele caracteristici:

a) pentru programele de formare de lungă durată în psihoterapie este necesară participarea unui număr total de

4 formatori în psihoterapie, dintre care cel puțin 3 atestați în modalitatea terapeutică respectivă. Programele nou-înființate pot primi aviz de funcționare și în condițiile existenței a minimum 2 formatori, cu condiția ca aceștia să fie atestați în modalitatea terapeutică respectivă și ca cerința privind existența a 4 formatori să fie îndeplinită până la expirarea avizului;

b) pentru programele de formare continuă este necesară existența unui formator pentru fiecare 50 de ore prevăzute în cadrul programului.

(2) Formatorii trebuie să aibă pregătirea și experiența corespunzătoare conținuturilor acoperite în cadrul programului.

Art. 30. — Activitatea de formare profesională poate fi derulată de psihologii care îndeplinesc următoarele criterii:

a) au atestat de psiholog specialist sau principal în specialitatea pentru care se solicită avizarea;

b) se află în relație contractuală cu furnizorul de formare profesională. Nu este necesară o relație contractuală cu un furnizor de formare dacă programul de formare continuă este susținut de psihologi/cabinete în nume individual sau de alte entități cum ar fi filialele CPR.

Art. 31. — Formatorii internaționali trebuie să îndeplinească următoarele criterii:

a) să fie recunoscuți de asociația națională relevantă din țara de origine sau să dispună de recunoaștere internațională;

b) să fie asumați de un furnizor de formare profesională din România, printr-o relație contractuală.

Art. 32. — În vederea avizării programelor de formare profesională, furnizorul de formare trebuie să asigure existența unor resurse materiale, cu următoarele caracteristici:

a) spațiul în care se desfășoară formarea trebuie să îndeplinească criteriul de minimum 1,5 mp/cursant, în cazul în care activitatea de formare presupune activitate față în față;

b) elaborarea unui suport de curs minimal pentru fiecare program sau modul de formare, în cazul organizării modulare a programului, care va fi pus la dispoziția cursanților;

c) punerea la dispoziția cursanților a unui fond bibliografic minimal suficient din perspectiva obiectivelor programului, care poate include cărți, reviste sau alte materiale, în format fizic și digital.

Art. 33. — (1) Programele de formare de lungă durată în psihoterapie trebuie să aibă prevăzută o modalitate de evaluare a rezultatelor învățării, care poate include: examene, studii de caz, rapoarte de activitate etc. Evaluarea rezultatelor învățării se face obligatoriu la finalul programului de formare prin modalitățile explicit formulate în fișa programului de către furnizorul de formare. Evaluarea rezultatelor învățării se poate face, după caz, și pe parcursul derulării programului.

(2) Programele de formare de lungă durată în psihoterapie trebuie să aibă prevăzute:

a) o procedură clară de admitere, care să precizeze condițiile definite pentru candidații pentru admiterea în cadrul programului de formare profesională;

b) o procedură de finalizare a studiilor clară;

c) modelul diplomei de absolvire și al anexei/suplimentului la diplomă, conținând numărul total al orelor, notele aferente examenelor de absolvire și media generală, dacă este cazul, precum și competențele formate.

(3) Programele de formare de lungă durată în domeniul psihoterapiei, asimilate formării inițiale, sunt organizate după absolvirea și în completarea studiilor de licență.

Art. 34. — (1) Programele de formare profesională cu caracter repetitiv, respectiv programe de formare de lungă durată în psihoterapie și programe de formare continuă, trebuie să fie susținute de proceduri proprii de asigurare a calității, care să poată conduce la îmbunătățirea continuă a programului de formare profesională.

(2) Procedurile de asigurare a calității trebuie să cuprindă cel puțin o procedură de revizuire a planului de învățământ/

programului de studii la intervale regulate de timp, precum și o modalitate de colectare de feedback de la participanți.

Art. 35. — Standardele de calitate descrise la art. 26—34 nu sunt aplicabile de principiu conferințelor sau workshopurilor științifice, congreselor sau programelor educaționale prin internet de tip webinar și nu vor fi utilizate ca bază pentru evaluarea acestora.

CAPITOLUL IV

Înregistrarea furnizorilor și programelor de formare profesională

Art. 36. — (1) Înscrierea furnizorilor în Registrul furnizorilor de formare profesională pentru psihologii cu drept de liberă practică constituie actul premergător avizării programelor de formare profesională, respectiv creditării activităților de formare profesională.

(2) Înregistrarea furnizorului de formare profesională are caracter unic și se realizează înainte și împreună cu înregistrarea primului program de formare avizat al furnizorului.

(3) În vederea înregistrării, solicitantul va depune un dosar care va fi înregistrat la secretariatul comitetului director.

(4) Dosarele depuse vor fi analizate din punctul de vedere al conformității — prezența documentelor și autenticitatea acestora —, de către secretariatul comitetului director, în termen de 15 zile de la data înregistrării.

(5) Secretariatul propune comitetului director aprobarea sau respingerea înregistrării furnizorului de formare profesională în Registrul furnizorilor de formare profesională pentru psihologii cu drept de liberă practică.

(6) Comitetul director hotărăște înregistrarea furnizorului de formare profesională sau respingerea cererii, în prima ședință de la data primirii propunerii din partea secretariatului.

(7) Hotărârea comitetului director va fi comunicată solicitantului în termen de 15 zile de la data adoptării.

Art. 37. — (1) Conținutul dosarului pentru înregistrarea furnizorilor de formare profesională în Registrul furnizorilor de formare profesională pentru psihologii cu drept de liberă practică este următorul:

a) cerere de înscriere;

b) actul constitutiv și statutul entității — fotocopie, semnată și datată de către reprezentant pentru conformitate cu originalul;

c) încheierea judecătorească de acordare a personalității juridice — fotocopie, semnată și datată de către reprezentant pentru conformitate cu originalul;

d) certificatul de înregistrare fiscală a persoanei juridice cu sau fără scop patrimonial — fotocopie, semnată și datată de către reprezentant pentru conformitate cu originalul;

e) actele de spațiu privind sediile entității — fotocopie, semnată de către reprezentant pentru conformitate cu originalul;

f) certificatul de înregistrare fiscală — fotocopie, semnată și datată de către reprezentant pentru conformitate cu originalul;

g) dovada achitării taxei de înregistrare — fotocopie, semnată și datată de către reprezentant pentru conformitate cu originalul;

h) declarația pe propria răspundere privind asumarea obligației de avizare profesională pentru orice program de formare profesională, sub sancțiunea radierii din Registrul furnizorilor de formare profesională pentru psihologii cu drept de liberă practică, în original;

i) declarația pe propria răspundere privind obligativitatea menținerii condițiilor care au stat la baza avizării, sub sancțiunea radierii din Registrul furnizorilor de formare profesională.

(2) Instituțiile din domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale vor prezenta următoarele documente în vederea înregistrării în Registrul furnizorilor de formare profesională pentru psihologii cu drept de liberă practică:

a) cerere de înscriere;

b) adeverință cu privire la numele exact al structurii și instituția căreia îi aparține.

Art. 38. — Înregistrarea furnizorilor de formare profesională are caracter de aviz profesional.

Art. 39. — Programele de formare profesională avizate vor fi de asemenea înregistrate în Registrul furnizorilor de formare profesională pentru psihologii cu drept de liberă practică.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 40. — (1) Programele de formare profesională în desfășurare, avizate și creditate, după caz, înainte de data

intrării în vigoare a prezentelor norme, vor rămâne valabile până la finalizarea perioadei de avizare de 5 ani, în condițiile stabilite prin actele aflate în vigoare la data începerii acestor programe.

(2) Programele de formare profesională pentru psihologi care nu au fost avizate și creditate, după caz, înainte de data intrării în vigoare a prezentelor norme pot funcționa numai în condițiile acestora.

(3) Cu excepția programelor menționate la alin. (1), programele de formare profesională neavizate și necreditate, după caz, în condițiile prezentelor norme nu sunt recunoscute în profesia de psiholog.

ANEXA Nr. 3

NORME

privind atestarea profesională a psihologilor cu drept de liberă practică

CAPITOLUL I

Precizări generale introductive

Art. 1. — (1) Prezentele norme reglementează condițiile și procedura unică de acces în profesia de psiholog și de schimbare a nivelului/treptei de atestare profesională în psihologie pentru psihologii care își derulează activitatea pe teritoriul României.

(2) Prezentele norme stabilesc și cadrul normativ privind atestarea profesională și recunoașterea profesională în vederea exercitării profesiei de psiholog pe teritoriul României de către cetățenii străini, în condițiile legii.

(3) Atestarea dreptului de liberă practică se face în baza standardelor privind formarea profesională, supervizarea profesională și experiența profesională. Prezentele norme definesc standardele minimale pentru atestarea dreptului de liberă practică în toate specialitățile și la toate treptele de atestare profesională.

(4) Cerințele pentru atestarea dreptului de liberă practică trebuie să fie echivalente pentru psihologii aflați pe aceeași treaptă în diferite specialități.

(5) În vederea asigurării unei maxime oportunități pentru mobilitatea psihologilor români pe piața muncii europene, standardele privind formarea și atestarea dreptului de liberă practică sunt alinate cu standardele relevante europene.

Art. 2. — (1) Cetățenii români, precum și categoriile de cetățeni străini reglementate prin lege pot solicita obținerea atestatelor de liberă practică în România.

(2) Accesul în profesia de psiholog se realizează numai prin obținerea atestatului de liberă practică emis de către Colegiul Psihologilor din România (CPR), în condițiile legii.

(3) Practicarea profesiei de psiholog în România se realizează numai în baza deținerii unui atestat de liberă practică emis de CPR.

(4) Atestarea sau recunoașterea dreptului de liberă practică în psihologie, în oricare dintre specialitățile profesionale, pe teritoriul României, se realizează numai de către CPR, în condițiile legii.

(5) Titlul unic de calificare în profesia de psiholog pe teritoriul României este atestatul de liberă practică.

(6) Titlul unic de calificare obținut de către un psiholog cuprinde titlul profesional de psiholog, pe când titlul unic de calificare obținut de către o altă persoană asimilată în condițiile legii și ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, aprobate prin Hotărârea

Guvernului nr. 788/2005, cu completările ulterioare (*Norme metodologice*), nu cuprinde titlul profesional de psiholog.

Art. 3. — (1) Accesul în profesia de psiholog a cetățenilor străini se realizează pentru cetățenii unui stat membru al Uniunii Europene sau din Spațiul Economic European, precum și pentru cetățenii statelor cu care România are încheiate convenții bilaterale în domeniu, în condițiile în care aceștia și-au stabilit domiciliul în România sau au drept de ședere temporară în România, pentru perioada acordării acestui drept, și poate lua una dintre următoarele forme:

a) recunoașterea documentelor de calificare profesională, a titlului profesional sau a titlului de calificare profesională, obținute în țara de origine sau într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European sau cu care România are încheiate convenții bilaterale în domeniu, în regim de servicii permanente sau în regim de servicii temporare;

b) obținerea atestatului de liberă practică, în condițiile legii.

(2) Recunoașterea documentelor de calificare profesională sau a titlului profesional obținut potrivit alin. (1) atrage în mod automat eliberarea titlului unic de calificare profesională pe teritoriul României și înregistrarea în Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România, Partea I, după caz.

(3) În vederea realizării accesului în profesie pentru persoanele și în formele prevăzute în alin. (1) aceștia trebuie să urmeze procedura prevăzută la art. 10 din normele metodologice și să prezinte următoarele documente îndosariate:

a) cererea de acces în profesia de psiholog adresată comitetului director al CPR (*comitetul director*), în original;

b) pașaportul sau actul de identitate, în fotocopie;

c) certificatul, diploma sau atestatul eliberat de către autoritatea competentă pentru profesia de psiholog din țara de origine, tradus și legalizat în România sau recunoscut de către misiunile diplomatice române din țara de origine, după caz;

d) certificatul eliberat de către autoritatea competentă pentru profesia de psiholog din țara de origine cu privire la îndeplinirea condițiilor prevăzute de legea națională pentru desfășurarea activității de psiholog în țara de origine de către solicitant, precum și cu privire la competențele și vechimea în profesie ale acestuia, neaplicarea vreunei sancțiuni de interdicție sau suspendare a exercitării profesiei, tradus și legalizat în România sau recunoscut de către misiunile diplomatice române din țara de origine, după caz;

e) diplomele de studii obținute — licență și master, traduse și legalizate în română sau recunoscute în condițiile legii, după caz;

f) dovada obținerii și/sau înregistrării dreptului de ședere în România, în fotocopie;

g) adeverința medicală din care să rezulte că este apt pentru exercitarea profesiei de psiholog;

h) certificatul de cazier judiciar, eliberat de către autoritățile din țara de origine, după caz;

i) opusul cuprinzând actele depuse la dosarul de acces în profesie.

(4) Pentru activitățile desfășurate în sectorul public recunoașterea documentelor de calificare profesională sau a titlului profesional obținut în țara de origine este condiționată de cunoașterea limbii române, după caz.

(5) Cetățenii străini pot solicita obținerea atestatului de liberă practică în România, cu respectarea tuturor condițiilor aplicabile.

CAPITOLUL II

Standarde generale pentru atestarea dreptului de liberă practică în psihologie

Art. 4. — (1) Standardele pentru atestarea profesională la nivel de psiholog practicant sunt următoarele:

a) licență și master în psihologie, respectiv în domeniul de specialitate, sau absolvirea unui program de licență echivalent — licență pre-Bologna sau titlul de doctor în psihologie. Programele de master vor fi avizate de CPR, pentru fiecare specialitate în parte. Pentru programele de master absolvite în străinătate și echivalente de Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor, denumit în continuare *CNRED*, comisia de specialitate va analiza curricula acestora și va decide avizarea în unul dintre domenii;

b) pentru specialitățile psihoterapie și consiliere psihologică se adaugă cerința absolvirii unui program de formare de lungă durată în psihoterapie, respectiv consiliere psihologică, conform standardelor pentru programele de formare;

c) pentru specialitățile psihoterapie și consiliere psihologică se adaugă cerința parcurgerii unui număr minim total de 150, respectiv 100 de ore de dezvoltare personală/autocunoaștere/experiență terapeutică personală, după caz, recunoscute de către școala de psihoterapie/furnizorul de formare care derulează programul;

d) promovarea probei scrise de evaluare a cunoștințelor.

(2) Standardele pentru atestarea profesională la nivel de psiholog specialist sunt următoarele:

a) încheierea supervizării obligatorii: 2 ani/minimum 100 de ore și minimum 150 de ore pentru specialitatea psihoterapie;

b) pentru specialitățile psihoterapie și consiliere psihologică se adaugă cerința parcurgerii unui număr minim total de 100, respectiv 50 de ore de dezvoltare personală/autocunoaștere/experiență terapeutică personală, după caz, recunoscute de către școala de psihoterapie/furnizorul de formare care derulează programul;

c) minimum 5 ani de experiență demonstrabilă ca psiholog practicant;

d) formare continuă, 10 credite/an;

e) promovarea probei scrise de evaluare a cunoștințelor și a interviului bazat pe portofoliu;

f) programele de master pot fi recunoscute pentru mai multe specialități din cadrul aceleiași domeniu aplicativ larg, în funcție de curricula programului.

(3) Standardele pentru atestarea profesională la nivel de psiholog principal:

a) minimum 5 ani experiență demonstrabilă ca specialist;

b) formare continuă, 10 credite/an;

c) promovarea interviului bazat pe portofoliu.

Art. 5. — Arhitectura generală a atestării liberei practici în psihologie de către CPR se prezintă astfel:

1. Absolvenții ciclurilor 1 și 2 de studii universitare în psihologie — ciclul Bologna acreditate de Agenția Română

pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior (*ARACIS*) sau deținătorii unor diplome de licență asimilate obținute înainte de aderarea la ciclul de învățământ Bologna în condițiile legii, care îndeplinesc și celelalte condiții legale pentru atestarea profesională, pot aplica pentru înscrierea în CPR și atestarea dreptului de practică în psihologie și vor susține procedura specifică de atestare. Absolvenții de psihologie pot accesa competența generală în psihopedagogie specială, absolvenții de psihopedagogie specială pot accesa specialitatea psihopedagogie specială, iar absolvenții de studii universitare în domenii conexe psihologiei — medicină/psihopedagogie/filosofie/teologie/asistență socială pot accesa, în condițiile generale definite prin prezentele norme, competența în psihoterapie. Sunt exceptați de la cerința absolvirii unui program de master în domeniul de specialitate absolvenții facultăților de medicină cu specializarea psihiatrie care accesează competența în psihoterapie.

2. Candidații declarați admiși în urma parcurgerii procedurii de atestare dobândesc atestatul de liberă practică, cu nivelul/treapta psiholog practicant, în specialitatea/competența pentru care optează. Excepție fac cei care optează pentru specialitățile psihoterapie și consiliere psihologică sau pentru competența generală în psihoterapie, care trebuie să parcurgă prima etapă a unui program de formare de lungă durată într-o formă specifică de psihoterapie, respectiv consiliere psihologică, avizat de către CPR, conform standardelor precizate la art. 4. Licențiații în celelalte domenii care pot accesa competențele generale, care au fost declarați admiși, dobândesc atestatul de liberă practică, cu nivelul/treapta practicant, în competența generală pentru care au aplicat.

3. După minimum 5 ani de liberă practică ca practicant, psihologul practicant se poate prezenta pentru obținerea nivelului/treptei de specialist în aceeași specialitate/competență generală și poate parcurge procedura specifică de atestare dacă:

a) a absolvit un program de master în psihologie acreditat de *ARACIS*, și avizat de CPR pentru un domeniu profesional. Domeniile de avizare profesională a masteratelor sunt: clinic, muncă-organizații-transporturi, educație. Un program de master poate să fie acreditat numai în unul dintre cele trei domenii și poate include pachete de discipline care pot fi avizate/recunoscute ca formare profesională în cadrul altui domeniu decât cel de bază al programului. Pentru programele de master absolvite în străinătate și echivalente de *CNRED*, comisia de specialitate va analiza curricula acestora și va decide avizarea în unul dintre domenii;

b) cel puțin 2 ani de practică psihologică s-au realizat sub supervizare, fiind acoperit numărul minim de ore de supervizare de 150 de ore pentru specialitatea/competența în psihoterapie și 100 de ore pentru restul specialităților, pe baza unui contract cu cel puțin un supervisor în domeniu;

c) a realizat numărul minimal de credite de formare continuă de 10 credite anual sau însumat pe perioada de practică ca psiholog practicant.

4. Specialitatea/Competența generală în psihoterapie și specialitatea consiliere psihologică presupun o pregătire suplimentară în cadrul unor programe de formare de lungă durată avizate de către CPR, conform standardelor precizate la art. 4.

5. Psihologii practicanți au obligația încheierii unui contract de supervizare cât timp rămân la acest nivel, cu minimum de 12 ore pe an și ori de câte ori au nevoie, după efectuarea stagiului obligatoriu de supervizare.

6. Psihologii atestați la treapta de practicant autonom anterior intrării în vigoare a prezentelor norme și care sunt absolvenți ai unui program de master în psihologie sau deținători ai unei

diplome de licență echivalentă — studii de licență pre-Bologna de 4—5 ani pot rămâne pe această treaptă pe timp nelimitat.

7. Psihologii practicanți autonomi care nu au absolvit un program de master sau nu dețin o diplomă de licență echivalentă au la dispoziție 10 ani pentru absolvirea unui program de master în psihologie.

8. Psihologul cu drept de liberă practică la nivel de specialist se poate prezenta pentru derularea procedurii specifice pentru atestarea la nivelul/treapta de principal în aceeași specializare/competență generală dacă:

- a) a practicat minimum 5 ani la nivelul treptei de specialist;
- b) a realizat numărul minimal de credite de formare continuă anual sau însumat pe 5 ani.

CAPITOLUL III

Standarde specifice comisiilor aplicative

Art. 6. — Standardele specifice comisiei de psihologie clinică și psihoterapie sunt următoarele:

1. pentru a putea derula intervenții primare și consiliere psihologică de suport în domeniul consilierii genetice, al asistării persoanelor cu tulburări din spectrul autist, cu tulburări de neurodezvoltare sau al asistării persoanelor cu CES, psihologul din specialitatea psihologie clinică trebuie să facă dovada absolvirii unor programe de formare profesională continuă în domeniu, avizate de către CPR. Comisia de psihologie clinică și psihoterapie va stabili standarde specifice pentru aceste programe de formare profesională, aprobate apoi de comitetul director al CPR;

2. pentru a putea derula activități de psihoterapie în domeniul intervențiilor paliative sau în lucrul cu tulburări din spectrul autist și tulburări de neurodezvoltare, psihologul din specialitatea psihoterapie sau consiliere psihologică trebuie să facă dovada absolvirii unor programe de formare profesională continuă în domeniu, avizate de către CPR. Comisia de psihologie clinică și psihoterapie va stabili standarde specifice pentru aceste programe de formare profesională, aprobate apoi de comitetul director al CPR;

3. pentru atestarea dreptului de liberă practică la treapta de psiholog specialist, respectiv principal în specialitatea psihologie clinică este necesară și îndeplinirea condițiilor pentru atestarea ca psiholog practicant, respectiv specialist, în specialitatea consiliere psihologică.

Art. 7. — Standardele specifice comisiei de psihologia muncii, transporturilor și serviciilor sunt următoarele:

— pentru a putea realiza diagnoza stresului ocupațional și intervenții primare, secundare și terțiare legate de stresul ocupațional, psihologul specialist și principal din specialitatea psihologia muncii și organizațională și psihologul specialist în psihologia aplicată în servicii trebuie să facă dovada absolvirii unui curs de formare profesională continuă în domeniu de maximum 25 de ore plus activități practice, avizat de către CPR. Comisia de psihologia muncii, transporturilor și serviciilor va stabili standarde specifice pentru aceste programe de formare profesională, aprobate apoi de Comitetul director al CPR.

Art. 8. — Standardele specifice specialității psihologia transporturilor sunt următoarele:

a) pentru a putea derula activități de evaluare și consiliere specifică psihologiei traficului, psihologul din specialitatea psihologia transporturilor trebuie să facă dovada absolvirii programelor de formare continuă în domeniu de 10 ore/an, avizate de către CPR. Comisia de psihologia muncii, transporturilor și serviciilor va stabili standarde specifice pentru aceste programe de formare profesională, aprobate apoi de Comitetul director al CPR;

b) trecerea de la treapta de psiholog practicant la treapta specialist se realizează în condițiile generale specificate prin

prezentele norme, la care se adaugă un portofoliu de minimum 300 de evaluări în specialitate.

Art. 9. — Standardele specifice comisiei de psihologie educațională, consiliere școlară și vocațională sunt următoarele:

1. pentru a putea derula evaluări psihologice, intervenții primare și consiliere psihologică de suport în domeniul psihologiei educaționale, psihologul din specialitatea psihologie educațională trebuie să facă dovada absolvirii unor programe de formare profesională continuă în domeniu, avizate de către CPR. Comisia de psihologie educațională, consiliere școlară și vocațională va stabili standarde specifice pentru aceste programe de formare profesională, aprobate apoi de Comitetul director al CPR;

2. pentru a putea derula evaluări psihologice, intervenții primare și consiliere psihologică de suport în domeniul psihopedagogiei speciale, psihologul din specialitatea psihopedagogiei speciale trebuie să facă dovada absolvirii unor programe de formare profesională continuă în domeniu, avizate de către CPR. Comisia de psihologie educațională, consiliere școlară și vocațională va stabili standarde specifice pentru aceste programe de formare profesională, aprobate apoi de Comitetul director al CPR.

Art. 10. — Standardele specifice comisiei de psihologie aplicată în domeniul securității naționale sunt următoarele:

1. nivelul de competență specific obținut de către persoanele prevăzute în mod limitativ în art. 18 alin. (2) din normele metodologice este stabilit prin certificatul privind acordarea competențelor profesionale generale și specifice în specialitate;

2. psihologii specialiști sau principali în specialitatea psihologie judiciară — evaluarea comportamentului simulat prin tehnica poligraf care își desfășoară activitatea în cadrul unor structuri publice sau private — pot dobândi calitatea și brevetul de expert oficial criminalist sau expert autorizat criminalist în domeniul evaluării comportamentului simulat — poligraf; în relația cu instituțiile de aplicare a legii — exemplificativ parchete, instanțe etc. Aceștia au competențele prevăzute de treapta de specializare, conform pct. 1;

3. trecerea de la treapta de psiholog practicant la treapta de psiholog specialist se realizează în condițiile generale definite prin prezentele norme, la care se adaugă obligația de a efectua un număr de minimum 100 de examinări în perioada stabilită;

4. trecerea de la treapta de psiholog specialist la treapta de psiholog principal se realizează în condițiile generale la care se adaugă obligația de a efectua un număr de minimum 250 de examinări în perioada de stagiul stabilită;

5. obținerea competențelor specifice în specialitatea psihologie judiciară — evaluarea comportamentului simulat prin tehnica poligraf se realizează în condițiile finalizării unor cursuri de formare profesională de minimum 400 de ore, în conformitate cu reglementările CPR.

CAPITOLUL IV

Procedura de atestare a dreptului de liberă practică

Art. 11. — (1) Procedura pentru atestarea dreptului de liberă practică la treapta de psiholog practicant constă în parcurgerea următorilor pași:

- a) depunerea dosarului;
- b) verificarea conformității documentelor depuse;
- c) susținerea evaluării de cunoștințe pe bază de probă scrisă;
- d) comunicarea rezultatelor;
- e) eliberarea atestatului sau comunicarea deciziei de neacordare a atestatului, după caz, în termen de 30 de zile de la comunicarea rezultatelor examenului, de către secretariatul comitetului director.

(2) Procedura pentru atestarea dreptului de liberă practică la treapta de psiholog specialist constă în parcurgerea următorilor pași:

- a) depunerea dosarului;

- b) verificarea conformității documentelor depuse;
- c) susținerea evaluării de cunoștințe pe bază de probă scrisă;
- d) analiza unui portofoliu realizat de candidat, al cărui conținut va fi precizat de fiecare comisie aplicativă;
- e) prezentarea portofoliului în cadrul unui interviu cu comisia de specialitate;
- f) comunicarea rezultatelor;
- g) eliberarea atestatului sau comunicarea deciziei de neacordare a atestatului, după caz, în termen de 30 de zile de la comunicarea rezultatelor examenului, de către secretariatul comitetului director.

(3) Procedura pentru atestarea dreptului de liberă practică la treapta de psiholog principal constă în parcurgerea următorilor pași:

- a) depunerea dosarului;
- b) verificarea conformității documentelor depuse;
- c) analiza unui portofoliu realizat de candidat, al cărui conținut va fi precizat de fiecare comisie aplicativă;
- d) prezentarea portofoliului în cadrul unui interviu cu comisia de specialitate;
- e) validarea deciziilor privind atestarea în comitetul director;
- f) eliberarea atestatului sau comunicarea deciziei de neacordare a atestatului, după caz, în termen de 30 de zile de la ședința comitetului director de validare a atestatelor, de către secretariatul comitetului director.

Art. 12. — (1) Modalitatea de evaluare a candidaților în vederea atestării profesionale la nivelul/treapta de psiholog practicant și psiholog specialist este evaluarea cunoștințelor de specialitate pe bază de probă scrisă.

(2) Evaluarea va urmări cunoștințele de specialitate în psihologie obținute prin programele de studii urmate, cunoștințele de legislație specifică profesiei, cunoștințele de etică și deontologie profesională, precum și cunoștințele dobândite pe baza experienței practice, conform domeniului larg de specializare: psihologie clinică — psihoterapie — consiliere psihologică, muncă — organizații — transporturi, educație, securitate națională.

(3) Evaluarea cunoștințelor de specialitate va avea caracter obiectiv și standardizat și va fi realizată conform unei metodologii adoptate prin hotărâre a comitetului director.

(4) Modalitatea de evaluare a candidaților în vederea atestării profesionale la treptele de psiholog specialist și principal este analiza portofoliului realizat de candidat și interviuarea acestuia, în cadrul comisiei de specialitate. Metodologia de evaluare a psihologilor în vederea atestării profesionale va furniza detalii privind conținutul și structura portofoliului.

(5) În termen de 90 de zile de la adoptarea prezentei hotărâri, comitetul director va elabora și va supune adoptării metodologia de evaluare a candidaților în vederea atestării profesionale și schimbării de treaptă.

Art. 13. — (1) Conținutul dosarului pentru atestarea profesională la treapta de psiholog practicant este format din:

- a) cerere/formular de înscriere;
- b) copie după actul de identitate;
- c) adeverință medicală;
- d) cazier judiciar;
- e) copii după diplomele de studii sau documentele echivalente — exemplificativ adeverințe de promovare a examenului de licență, certificate de recunoaștere a studiilor făcute în străinătate, diplome de licență asimilate în condițiile legii etc.;
- f) pentru specialitățile psihoterapie și consiliere psihologică se adaugă certificatul care atestă pregătirea în vederea atestării la nivel de practicant, emis de către școala/furnizorul care derulează programul de formare.

(2) Conținutul dosarului pentru atestarea profesională la treapta de psiholog specialist este format din:

- a) cerere/formular de înscriere;
- b) copie după actul de identitate;

- c) copie după atestatul de practicant;
- d) adeverință medicală;
- e) cazier judiciar;
- f) portofoliu, conținând documente precizate prin metodologia de evaluare, al cărui conținut poate fi revizuit ulterior la propunerea comisiei de specialitate;
- g) copii după documentele care atestă creditele obținute din formarea continuă, pentru perioada scursă de la obținerea atestatului ca practicant;
- h) raportul final de supervizare;
- i) pentru specialitățile psihoterapie și consiliere psihologică se adaugă certificatul care atestă pregătirea în vederea atestării la nivel de specialist, emis de către școala/furnizorul care derulează programul de formare.

(3) Conținutul dosarului pentru atestarea profesională la treapta de psiholog principal este format din:

- a) cerere/formular de înscriere;
- b) copie după actul de identitate;
- c) copie după atestatul de specialist;
- d) adeverință medicală;
- e) cazier judiciar;
- f) copii după documentele care atestă creditele obținute din formarea continuă, pentru perioada scursă de la obținerea atestatului ca specialist;
- g) portofoliu, conținând documente precizate prin metodologia de evaluare, al cărui conținut poate fi revizuit ulterior la propunerea comisiei de specialitate.

Art. 14. — (1) Candidații nemulțumiți de rezultatul obținut în urma derulării procedurilor de atestare profesională pot depune contestație în condițiile prevăzute la art. 29 din normele metodologice.

(2) Contestațiile privind rezultatele obținute la evaluările scrise de cunoștințe vor fi soluționate conform metodologiei de evaluare.

(3) Contestațiile privind neacordarea treptei de psiholog principal vor fi analizate și soluționate în cadrul conducerii operative, conform prevederilor din normele metodologice.

(4) Termenul pentru soluționarea contestațiilor este cel prevăzut în metodologia de evaluare pentru contestațiile care privesc rezultatele evaluărilor scrise și de 30 de zile de la data înregistrării pentru restul contestațiilor.

CAPITOLUL V

Precizări tranzitorii și finale

Art. 15. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentelor norme, accesul în profesia de psiholog se va face exclusiv în baza acestora.

(2) Pentru o perioadă de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentelor norme, schimbarea de treaptă se va putea realiza și în baza procedurilor aplicabile la momentul intrării în vigoare a prezentelor norme pentru psihologii care la momentul intrării în vigoare a prezentelor norme se aflau înscriși într-un program de formare complementară.

(3) Psihologii atestați la treapta de practicant sub supervizare sau autonom la data intrării în vigoare a prezentelor norme pot urma unul dintre următoarele trasee:

a) pot parcurge procedurile aplicabile la data obținerii atestatului de liberă practică de psiholog practicant sub supervizare în vederea schimbării treptei la cea de psiholog specialist, în cadrul intervalului de timp definit la alin. (2), în baza procedurilor aplicabile la momentul obținerii atestatului de liberă practică de psiholog practicant sub supervizare, dacă îndeplinesc condițiile generale definite prin prezentele norme pentru atestarea ca psiholog specialist; sau

b) pot aplica pentru obținerea treptei de specialist în condițiile prezentelor norme, dacă îndeplinesc condițiile generale definite prin prezentele norme pentru atestarea ca psiholog specialist.

ACTE ALE FONDULUI DE GARANTARE A DEPOZITELOR BANCARE

FONDUL DE GARANTARE A DEPOZITELOR BANCARE

REGULAMENT

pentru modificarea Regulamentului nr. 2/2016 privind determinarea și plata contribuțiilor la Fondul de garantare a depozitelor bancare în funcție de gradul de risc

În temeiul art. 14, art. 15 alin. (2) și (5), art. 20, art. 115 alin. (2), art. 117 și art. 118 alin. (2) din Legea nr. 311/2015 privind schemele de garantare a depozitelor și Fondul de garantare a depozitelor bancare, având în vedere prevederile art. 98 alin. (2) lit. w) și ale art. 129 din Legea nr. 311/2015,

Fondul de garantare a depozitelor bancare, denumit în continuare *Fondul*, emite prezentul regulament.

Art. I. — Regulamentul Fondului de garantare a depozitelor bancare nr. 2/2016 privind determinarea și plata contribuțiilor la Fondul de garantare a depozitelor bancare în funcție de gradul de risc, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 16 februarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

La anexa nr. 3 „Descrierea metodei pentru calculul contribuțiilor anuale ale instituțiilor de credit”, tabelul prevăzut la pct. 4 „Indicatorii de risc” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Indicator
1. Capital
1.1. Rata efectului de levier
1.2. Rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază (CET1)
2. Lichiditate și finanțare
2.1. Raportul credite/depozite
2.2. Indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate (LCR)
3. Calitatea activelor
3.1. Rata creditelor și avansurilor neperformante
3.2. Gradul de acoperire cu ajustări pentru pierderi așteptate a creditelor și avansurilor neperformante
4. Modelul de afaceri și managementul
4.1. Active ponderate la risc/total active
4.2. Rata rentabilității activelor (RoA)
5. Pierderi potențiale pentru DGS
5.1. Active negrevate de sarcini/depozite acoperite”

Art. II. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Consiliului de supraveghere al Fondului de garantare a depozitelor bancare,
Lucian Croitoru

București, 19 februarie 2019.
Nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

